

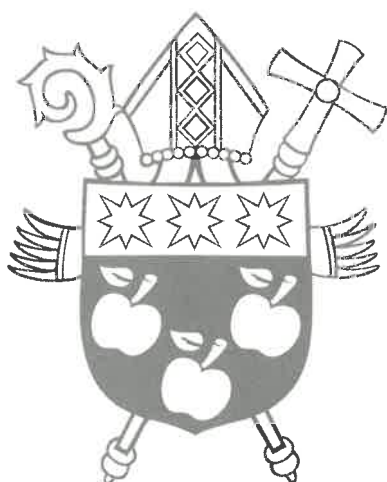
DIECÉZNÍ ČASOPIS

PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

Setkání

1

leden
2011
ročník
XXI.

Jediná rodina lidstva

Zvláštní myšlenku, stále za doprovodu modlitby, bych nakonec chtěl adresovat zahraničním a mezinárodním studentům, kteří rovněž představují rostoucí skupinu v rámci velkého fenoménu migrace. Jedná se o zvláště důležitou kategorii s ohledem na to, že se do svých zemí vrátí jako řídicí osobnosti. Oni vytvářejí kulturní a ekonomické „mosty“ mezi svými a přijímajícími zeměmi, což směřuje právě k vytváření „jediné rodiny lidstva“. Toto přesvědčení má podporovat

angažovanost ve prospěch zahraničních studentů a provázet pozornost k jejich konkrétním problémům, jako je ekonomický nedostatek anebo obtíže osamocení v kontaktu s velmi odlišným sociálním a univerzitním prostředím, jakož i obtíže s jejich začleněním. Při této příležitosti rád připomínám, že „příslušnost k univerzitnímu společenství znamená nacházet se na křižovatce kultur, které

Pokračování na 4. straně obálky

Písmo svaté v životě farností českobudějovické diecéze

V loňském roce vyzvali naši biskupové věřící k četbě Písma a naslouchání Božímu slovu.

V souladu s tím byl v naší diecézi na období 23.-33. neděle v mezidobí vyhlášen pastorační program „Uvedení Písma svatého do života farností“.

Mnoho farností se do tohoto programu zapojilo a zaslalo Diecéznímu katechetickému středisku své zkušenosti a výstupy. Některé z nich zveřejňujeme na této a na 3. straně obálky.

-r-

Vlachovo Březí: Texty z nástěnky – úryvky z Písma

VÍRA

- Rozpomeň se na Abraháma, na Izáka a na Izraele...
- Děkuji tomu, který mi dal sílu, Kristu Ježíši, našemu Pánu...
- Žádný služebník nemůže sloužit dvěma pánům...
- Nemůžete sloužit Bohu i mamonu -
- Dobře bojuj pro víru, zmocni se věčného života
- Jako vzoru zdravé nauky se drž toho, cos ode mě slyšel, a měj přitom víru a lásku v Kristu Ježíši. Ten drahocenný, tobě svěřený poklad opatruj skrze Ducha Svatého, který v nás bydlí.
- Zacheus se zastavil a řekl Pánu: polovici svého majetku, dám chudým, a jestli jsem někoho o něco ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně!“

NADĚJE

- ... Protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen a je zase nalezen.
- Vstanu a půjdu k svému otci.
- Hospodin se nad nimi slitoval a nedopustil neštěstí, kterým hrozil svému lidu
- Já vám pravím: Získávejte si přátele nespravedlivým mamonem, aby vás, až ho nebude, přijali do příbytků věčných.
- Hospodin otvírá oči slepým
- A Pán řekl: „Slyšte, co říká ten nespravedlivý soudce! A Bůh by se nezastal svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci, a ne-

chal by je dlouho čekat? Říkám vám, že se jich rychle zastane! Ale nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?“

- Ježíš mu řekl: „Dnes přišla do tohoto domu spása. Vždyť i on je potomek Abrahámu.“
- Syn člověka přišel hledat a zachránit, co zahynulo.“
- Náš Pán Ježíš Kristus. On sám ať potěší vaše srdce a utvrdí v každém dobrém činu i slovu.
- Bože, buď milostiv mně hříšnému!
- A Bůh by se nezastal svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci?
- Když vytrváme, budeme s ním i kralovat.

LÁSKA

- Hospodin zachová věrnost navěky.
- Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil.
- Vždyť Bůh nám nedal ducha bojácnosti, ale ducha síly, lásky a rozvážnosti!
- Hospodin střežit bude tvou duši, Hospodin bude střežit tvůj odchod i příchod – nyní i navěky.
- Zachee, pojď rychle dolů. Dnes musím zůstat v tvém domě.
- Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.
- Jako král všech trpících, odsuzovaných a ponížených, posilni je naději, že dobro je silnější než zlo.

Zpráva o projektu ve farnostech Tábor a Sezimovo Ústí

Informace o konání projektu „Uvedení Písma svatého do života farností“ byla oznámena 29. srpna při ohláškách při mši sv. Všichni farníci byli vyzváni, aby se projektu zúčastnili. Do obou farností jsme připravili nástěnky s nápisy „VÍRA“, „NADĚJE“ a „LÁSKA“.

Ve farnosti Sezimovo Ústí byl projekt nabídnut úternímu modlitebnímu společenství, které si ho vzalo za své. Ve farnosti Tábor byl projekt nabídnut společenstvím „farní kavárna“ a „senior klub“. Zapojila se do něj obě společenství.

Každý týden se v rámci výše zmíněných společenství přečetlo dvakrát nedělní evangelium. Poté se rozvinula diskuse o daném úryvku, byly vysvětleny nejasnosti a na závěr byla vybrána jedna nebo dvě věty, které se zařadily do kategorie VÍRA, NADĚJE a LÁSKA. Někdo ze společenství pak připevnil lísteček s citátem na nástěnku.

Pravidelně se zdůrazňovala důležitost přípravy na mši sv., a to zejména přečtením čtení z neděle.

Na projekt jsme několikrát upozorňovali i v jeho průběhu a vyzývali věřící k účasti. Ve farnosti Tábor se sice aktivně zapojovali především členové jmenovaných společenství, přesto se u nástěnky zastavovali i další. Ve farnosti Sezimovo Ústí se do projektu zapojilo více věřících, zájem o nástěnku byl také větší.

V průběhu projektu se ve výše zmíněných společenstvích ukázalo, že přibývá lidí, kteří si čtení alespoň přečetli.

Lidem, kteří nevěděli, kde sehnat nedělní čtení, se mohlo poukázat na řadu dostupných zdrojů.

Členové modlitebního společenství ve farnosti Sezimovo Ústí si projekt chválili a chtěli v něm pokračovat. I v senior klubu byl zájem o pokračování.

Ukázala se touha věřících po evangeliu a rozhovoru na jeho základě. Mnohdy se rozvinuly velice zajímavé diskuse na aktuálních tématech.

Lze tedy konstatovat, že projekt byl velice prospěšný a přínosný.

Jáhen Tomas van Zavrel

České Budějovice, kostel sv. Václava

LÁSKA

Hospodin otvírá oči slepým, Hospodin napřimuje sklíčené, Hospodin miluje spravedlivé. Hospodin chrání přistěhovalce.

Hospodin miluje všechno, co je a nic si neoškliví z toho, co udělá, neboť kdyby něco nenáviděl, nestvořil by to.

Hospodin podpírá všechny, kdo klesají a pozvedá všechny sklíčené. Běda těm, kdo si zpupně žijí na Siónu....., ale nad zkázou Josefovou se netrápí.

Pokračování na 3. straně obálky

OBSAH

Dvě tváře svatosti	3
Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Abychom nezapomněli	4
Adventní víkendové setkání	4
Děkovná bohoslužba na Kleti	5
Ikonografické zajímavosti v českobudějovické diecézi. Kristův portrét - Salvátor Chrudimský	6
Na pouti v Suchdole nad Lužnicí	7
Adventní víkendové setkání v Arcibiskupském kněžském semináři	8
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Stáří jako šance	9
Připravované akce	9
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Předvánoční setkání cizinců	10
Problematika bezdomovectví	10
Tříkrálová sbírka v Milevsu	10
Poradna pro cizince a migranty	11
Výstava Vodní kapky pro Kongo	11
Poděkování dárcům	11
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Modlitba za Světové dny mládeže	12
Setkání Taizé	12
Vášnivá láska k Bohu. Sv. Jan od Kříže	12
Připravované akce	13
ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE	
Program místní skupiny Třeboň	14
Jak žije vodňanská skupina ČKA?	14
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Více světla	15
Poslední zprávy od klokotských oblátů	15
Z vánočních oslav CMŠ a SVČ Pacov	16
Společně ve Vodňanech žije	16
Víkendovka v Nové Cerekvi	17
K četbě a studiu doporučujeme	18
PERSONALIA	18

Příští číslo

vyjde 14. 2. 2011.

Uzávěrka je 4. 2. 2011.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzercí:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,

tel.: 380 420 334, e-mail: duha@vol.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintíř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 15 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzercí.

DVĚ TVÁŘE SVATOSTI

Podzim minulého roku byl v církvi poznamenán dvěma zajímavými událostmi. Svatý otec Benedikt XVI. při své návštěvě Anglie blahověčil kardinála J. H. Newmana a brzy nato prohlásil za blahoslavenou italskou dívku Chiaru Luce Badano.

John Henry Neumann (1801-1890) byl původně anglikánským teologem, významným stoupencem reformního hnutí v anglikánské církvi. Po letech studia dějin křesťanství však vystoupil z anglikánské církve, vstoupil do církve římskokatolické a po několika letech se stal jejím knězem. V roce 1878 ho papež Lev XIII. jmenoval kardinálem. Kardinál J. H. Newman patří mezi velké křesťanské myslitele moderní doby, který po sobě zanechal rozsáhlé teologické dílo.

Chiara Luce Badano se narodila do obyčejné rodiny, ve které prožila celý svůj krátký život. Byla vytouženým dítětem Marie Teresy a Ruggera Badano z malého italského městečka Sassello, kteří byli spolu už deset let, než se jim v roce 1971 narodilo jejich první a jediné dítě, kterému dali jméno Chiara. Šťěstí rodiny netrvalo dlouho. V roce 1988 devatenáctiletá Chiara těžce onemocněla. Diagnóza: osteogenní sarkom s metastázami, jeden z nejnelépejších a nejbolestivějších nádorů, v té době zcela nevyléčitelný. Po dvou letech dívka bolestivě nemoci podlehl.

Těžko si lze představit dvě rozdílnější osobnosti – on se narodil v roce 1801 v Anglii, ona v Itálii o 180 let později. On prožil dlouhý život, plný hledání, bojů a pochyb, ona život krátký v náruči milující rodiny. On, původně anglikánský teolog, dokázal odvážně zveřejnit výsledky svých vnitřních zápasů o poznání pravdy ve svém obsáhlém teologickém díle a statečně čelit kritice svých blízkých i velké části anglikánské veřejnosti, následující po jeho konverzi ke katolické církvi. Ona nenapsala jedinou knihu, ale po dva roky statečně a trpělivě čelila zákeřné a bolestivé nemoci. On zemřel v roce 1890, ona o sto let později, v roce 1990. Oba byli blahověčeni na podzim roku 2010.

Kromě tohoto data je spojuje stejně vášnivá láska ke Kristu, díky níž dokázali žít naplno pro Boha v rozdílných životních okolnostech. Oba, nyní již v náruči Otce, jsou pro nás příkladem těch, kteří „nezakopali své talenty“, mezi něž patřilo i nepochopení a těžká nemoc, ale proměnili je v zisk věčného života.

Každý z nás máme od Boha nějaké „talenty“ – různé schopnosti a nadání. Tomu všichni rozumíme. Ale staří kardinál J. H. Newman i mladá Chiara Luce Badano nám ukazují, že talentem nemusí být vždycky jenom nadání k učení či vrozená dovednost. Talentem je každá okolnost našeho života. Talentem může být zdraví, ale i nemoc, dobrá, ale i špatná paměť, vynikající fyzická kondice, ale i tělesné vady. Známe jednoho velmi starého kněze, který má vrozenou vadu řeči. Tento na první pohled zdánlivý nedostatek jej přivedl k tomu, že si svá kázání vždy dokonale připravuje a „piluje“, aby nemusel říkat mnoho slov. Proslul krátkými, velmi výstižnými promluvami. Málo slovy řekne mnoho. Záleží tedy na tom, jak dokážeme rozdílné okolnosti svého života od Boha přijmout a zúročit. Protože, jak říká svatý Pavel, „všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha“. (Ř 8,28)

BAJ

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

18. 1.	(út)	České Budějovice, biskupství - Setkání s polskými kněžími (9.30 hod.) – oba biskupové
20. 1.	(čt)	Kardašova Řečice – Vikariátní konference – biskup Jiří České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše - Ekumenická pobožnost (17 hod.) - biskup Jiří
24.-26. 1.	(po-st)	Praha – Zasedání ČBK – oba biskupové
27. 1.	(čt)	České Budějovice, biskupství – Setkání se zasvěcenými vdovami (10.30 hod.) - biskup Pavel
30. 1.	(ne)	Prachatice – Udílení akolytů (9.15 hod.) – biskup Pavel
2. 2.	(st)	České Budějovice, klášterní kostel - Uvedení Páně do chrámu, setkání řeholníků s biskupem – biskup Jiří
12. 2.	(so)	Brno – Kněžské svěcení – biskup Jiří
24. 2.	(čt)	Praha, Arcibiskupský seminář – Mše sv. (17.30 hod.) – biskup Jiří

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Abychom nezapomněli

Ohlas na článek v Setkání o biskupských hrobech mě přivedl na myšlenku, co nám vyprávěl bývalý českobudějovický kanovník Msgre. Antonín Jarolímek o pohřbu pana kanovníka J. Caise. Budu se snažit držet jeho vyprávění.

Bylo to v r. 1961/62, tak už je to pěkně dávno. V červnu 1949 nebo 1950 (?) zemřel v pověsti svatosti kanovník Msgre. Cais. Pan biskup Hlouch byl internován na biskupství a o. Totonuš, jak mu u nás všichni říkali (byl totiž bratrancem mého tatínka) za o. biskupem přišel, že P. Cais zemřel. Pan biskup ho pověřil, aby se postaral o pohřeb.

Rakev se zesnulým byla vystavena na biskupství a zřejmě odtud měl být donesen do katedrály. Ale – brzy ráno přišla k P. Jarolímkovi neteř zesnulého, celá uplakaná, a říká: „Strýčka nám v noci i s rakví někdo ukradl.“

P. Jarolímek vzal telefon – nefungoval. Tak běžel na SNB, kde nic nevěděli, tak jim říká: „Podívejte se, je to tak, jak říkám, a vaše povinnost je postarat se, aby se rakev dopravila do katedrály, nebo budete mít velký průšvih. Již je plné náměstí lidí, už přijely dva autobusy ze Stach, kde P. Cais působil a byl velice oblíbený, z jeho rodiště autobus – nevím, jak byste to vysvětlili, bylo by velké vzbouření lidí!“

Načež běžel zpět a všechny zavedl do katedrály a zařídil, aby začaly pohřební obřady. Nevím, jak teď, ale tenkrát bylo možné při pohřbu kněze, že bylo dlouhé modlení a zpěvy. Čekání se neúměrně prodlužovalo a P. Jarolímek čekal a čekal, až po 11. hodině přivezli rakev. On se do ní podíval, skutečně tam bylo tělo zesnulého, a nějaký člen StB mu říká: „Zaručte se nám, že do 12 hod. bude po pohřbu.“

Ale jak?! Električka nefungovala, tudíž trolejbusy nejezdily a tak P. Jarolímek zařizoval. Autobusy, které přivezly farníky a příbuzné, kyvadlově dopravovaly lidi k sv. Otýlii (tenkrát našťastí ještě nebyla žádná doprava) a na hřbitov přivezly také rakev se zesnulým.

Tam kanovník Jarolímek říká: „Drazí věřící, co bychom si ještě o v Pánu zesnulém řekli, než že se za něj zbožně pomodlíme – Otče náš...“ Bylo 12 hodin a věřící opouštěli hřbitov.

Mělo to ovšem dohru. P. Jarolímka zatkli, se zavazánými očima jej vozili celou noc a když ho (pořád se zavazánými očima) kamsi odvlekli, ptali se ho: „Že nevíte, kde jste?“

Odpověděl: „Ale vím, v Budějovicích!“

Podivili se, jak je to možné.

On na to: „No přece slyším ranní klekání z katedrály, to mě nemůže mýlit, tolikrát jsem jich vyzvánění slyšel, ve dne i v noci!“

Oni: „Hlavně v noci, že jo.“

P. Jarolímek: „Ano, hlavně v noci – co jen jsem se nachodil v noci k nemocným.“

Oni: „To se vám to studovalo – kulakům!“

„Ano – to se mi to studovalo, když jsem chodil do školy pěšky a bos!“

Jeden z nich prý řekl: „Nech to, on má pravdu.“

Následovaly výslechy a P. Jarolímek pak byl odsouzen asi na 12 let za znevažování úlohy StB. Byl umístěn v několika věznicích, až ho na amnestii v květnu 1960 propustili a pak žil v Arnoštovicích u svých sestřenic, z nichž jedna – Kateřina Spálenková – byla také vězněna, mj. v Pardubicích.

Když jsme za ním přijížděli do Arnoštovic na motorce, vždycky ji manžel musel zatlačit pod kolnu a značku zakrýt plachtou.

P. Jarolímek jednou vyprávěl: „Pozvali si mě, že prý nemám z čeho žít, že mi dají důchod, když jim podepišu jeden papír. Já na to – Proč bych vám něco podepisoval, vždyť důchod mám. Oni – Z toho důchodu přece nemůžete

žít! (Už nevím, jestli to bylo 180 nebo 220 Kč.) To vám nemůže stačit!“

Strýček jim odpověděl: „Když jste mi ho vyměřili, tak mi přece musí stačit!“

„A z čeho jste tedy živ?“

On jim odpověděl: „Z Božího milosrdenství a z dobroty lidí.“

Sestřenice chovaly myslím 2 kozy.

Pak, po r. 1969, měl dovoleno být duchovním správcem v ÚSP u sestřiček v Tvoršovicích. Jeho velkou starostí bylo, aby kněží, kteří pocházeli z chyšecké farnosti, měli svůj kněžský hrob. Dalo mu to hodně shánění, ale od r. 1972 spí na chyšeckém hřbitově.

Musela jsem svoje vzpomínky vypsát, protože nevím, jestli to vypravoval ještě někomu jinému. Já jsem ho vždycky prosila, aby to napsal, ale on se asi bál, aby někomu neublížil – a možná, že by ty jeho zápisky v Tvoršovicích našli a zničili, tehdejší vedení bylo poplatné režimu.

Marie Bartošová, roz. Jarolímková

PS: Zřejmě si asi dneska něco z mladších, kteří to nezažili, myslí – proč tomu tak bylo?

StB chtěla, aby se pohřeb mons. Caise konal s vyloučením veřejnosti. Když totiž zemřel v lednu 1950 (nebo 1951?) strahovský opat Bohuslav Jarolímek, tehdy odsouzený, měl pohřeb v Nebušicích do hrobky otců O.Praem. Hřbitov byl přísně střežen a nepustili tam vůbec nikoho, kromě jeho sourozenců. Jel tam můj strýček, jehož sestra měla za manžela bratra pana opata Jarolímka, a nepustili ho tam, že není sourozenec.

Adventní víkendové setkání pro dívky

Adventní víkendové setkání pro dívky se konalo 3.-5. 12. 2010 v Nové Cerekvi na faře.

Po příjezdu nás mile přivítala Hanka a Jana. Ubytovány jsme byly do pěkného podkroví na faře. Po večeři jsme se seznámily s ostatními dívkami. Celkem nás bylo 20 ve věku 13-18 let z okolí Pelhřimova.

Večer jsme se zaposlouchaly do vyprávění o sv. Barboře, která měla druhý den svátek. Následovala imaginace o růžovém keři. Páteční večer jsme ukončily modlitbou. V sobotu jsme se po společné snídani rozdělily na 2 party - jedna chystala písně ke mši svaté, druhá se zapojila do přípravy oběda. V kostele jsme prožily hezkou mši svatou, kterou pro nás sloužil P. Jan Hamberger. Před obědem i po obědě měla pro nás připravenou přednášku paní M. Kašparů o vztazích a chození. Zde jsme se

Děkovná bohoslužba na Kleti

Okolo sto padesáti osob z Českých Budějovic a jejich okolí se zúčastnilo v poslední den občanského roku 2010 děkovné bohoslužby na Kleti. Cesta na samotný vrchol nepatřila zrovna k těm bezpečným, jelikož ji na mnohých místech pokrýval uklouzaný a zledovatělý sníh. To však neodradilo nemalé množství osob, které se dokázaly odtrhnout od televizních obrazovek, mís cukroví, podnosů s chlebičky a tepla svého domova, a vyrazilo k cíli, který nabízel zrekapitulování roku života každého z nás, děkovnou i prosebnou modlitbu a požehnání pro nadcházející rok.

Tradiční bohoslužbu vedl, stejně jako v roce předešlém, P. Josef Prokeš, který se nechal ve své promluvě inspirovat slovy evangelia o ztracené ovci. Snažil se nám přiblížit Hospodinův záměr, že on je tím, jenž je tu zcela pro každého jedince, a stále čeká na naše rozhodnutí, i když před Ním opakovaně zavíráme dveře. A necháme-li Hospodina vstoupit

do dění našich životů, tak budeme moci žít skutečně plnohodnotný život.

Poté dostali prostor i studenti, kteří přednesli své přímluvy. Ty byly věnovány obzvláště těm, kteří nejvíce potřebují Hospodinovu posilu. Také jsme si mohli zazpívat několik českých vánočních písní pod taktovkou sboru z Biskupského Gymnázia v České Budějovici, který nám tak připomenul, že vánoční čas na Silvestra zdaleka nekončí.

Dříve, než nám bylo uděleno závěrečné požehnání, vzpomenu otec Prokeš na našeho drahého spolubratra Pepu Cepáka, jehož ztráta nás hluboce a nesmazatelně zasáhla na konci prázdnin roku 2010. Neškodí připomenout, že právě Pepa Cepák stál u zrodu tohoto silvestrovského setkávání, a každý rok jej organizoval a finančně i morálně podporoval. Mnozí jsme mu věnovali svou modlitbu a nejednu vzpomínku, neboť jeho příkladný život pro nás trvale zůstává nesmrtelným vzorem.

Po skončení bohoslužby bylo připraveno občerstvení. Přítomní se mohli na náročný sestup posilnit svařeným vínem, čajem či mandarinou.

Závěrem tohoto poohlédnutí bych rád vyjádřil vděčné díky všem, kteří se podíleli především na realizaci této děkovné bohoslužby. Velký dík patří velice obětavému otci Pepovi Prokešovi a jeho pomocníkům z řad studentů a farníků. Nemalým dílem přispělo k hodnotnému průběhu také českobudějovické rádio Faktor, jehož zaměstnanci se opakovaně postarali o kvalitní ozvučení. Nemohu opomenout též všechny zúčastněné, kteří přišli poděkovat Pánu a vyprosit si požehnání do roku nového. Kéž radost a posila, kterou jsme zde načerpali, pronikne do našich životů, abychom usilovně a neustále dosvědčovali, že náš život je skutečně postaven na živém Bohu.

*Vlastimil Sekyrka,
pedagog, České Budějovice*

dozvěděly něco o správné volbě budoucího manžela. Oddechový čas jsme využili tvořením svícnu, ozdobami na okna, kreslením ve skupinkách, ale i tancem. Po večeri jsme relaxovaly a sobotní den jsme uzavřely modlitbou. V neděli ráno bylo hodnocení celého víkendu a rozloučení. Poté následovala mše sv. v kostele a po ní jsme odjížděly do svých domovů.

Touto cestou bychom chtěly za všechny dívky poděkovat hlavně Hance Pechové a Janě Šaškové, které nám připravily bohatý program a věnovaly nám svůj čas. Velice se nám líbil příjemně strávený víkend doprovázený kytarou, dobrým jídlem i Božím slovem.

Těšíme se na další setkání v našem pelhřimovském vikariátu.

Jana a Jitka Jedličkovy - účastnice setkání

IKONOGRAFICKÉ ZAJÍMAVOSTI V ČESKOBUDĚJOVICKÉ DIECÉZI

Kristův portrét - Salvátor Chrudimský

V kostelech českobudějovické diecéze se můžeme setkat s mnohými kopiemi tzv. zázračných, milostných vyobrazení (miraculos), z nichž jsou nejpočetnější obrazy a sochy mariánské. Snad všichni Jihočeši znají Pannu Marii Budějovickou, Klokotskou, Římovskou, Skočickou nebo Pannu Marii Vítěznou (Bělohorskou) ze Strakonice a mnohé další. Vedle nich jsou tu také typy miraculos Ježíše Krista. Nejoblíbenějším je zobrazení Krista jako dítěte, malého Ježíška, jak je všichni známe v četných kopiích Pražského Jezulátka.

Poněkud méně známé v našem prostředí jsou multiplikace tzv. Chrudimského Salvátora, vytvářené podle prototypu nevelkého deskového obrazu v děkanském chrámu Nanebevzetí Panny Marie ve východočeské Chrudimi. Originál, malovaný neznámým umělcem v 16. století na dřevěné desce o rozměrech 50, 5 x 44, 5 cm, je od roku 1648 uctíván jako zázračný. Původně byl obraz snad ve sbírkách císaře Rudolfa II. na Pražském hradě, z nichž jej spolu s dalšími uměleckými poklady za třicetileté války uloupili švédští vojáci. Kristův portrét tehdy prý vypadl z naloženého vozu a sebral ho náhodně procházející pomocník z hostince, který jej prodal tajemníkovi Ferdinanda Viléma Slavaty. Tajemníka však zastihla na cestě do Luže smrt právě v Chrudimi, kde těsně před skonáním odkázal obraz svému příteli Janu Pfeiferovi. Ten si obrazu velmi vážil a denně se u něho modlil. Téhož roku při tažení švédských vojsk na Moravu se do jeho domácnosti v Chrudimi nakvartýrovali čtyři švédští vojáci, které nenapadlo nic jiného, než použít obraz jako desku pro hru v kostky. Od té chvíle však hráčům začala padat stále stejná čísla a jeden z nich v hněvu bodl do obrazu dýkou. Druhý do něj udeřil konvicí, navíc obraz na povrchu pořezali (stopy těchto poškození jsou patrné

Originál obrazu Salvátora Chrudimského v Chrudimi.

Kopie Salvátora Chrudimského v Pelhřimově.

do dnes). V místech ran se objevila čerstvá krev! Služebná potom zneuctěný obraz uschovala.

Třicetiletá válka skončila a události kolem chrudimského obrazu byly kriticky zkoumány; všichni svědkové byli vyslechnuti, zvláště závažné svědectví podala služebná, která se jmenovala Dorota Skalíková. Po důkladném vyšetřování uznala arcibiskupská konzistoř v Praze obraz za zázračný a ten byl roku 1676 vystaven veřejné účtě v děkanském kostele. Později byl přenesen na hlavní oltář a další záznaky jsou kolem něho zaznamenány zvláště v době morových epidemií roku 1680 a 1714 (Chrudimi se morová rána vyhnula, v blízkých Slatiňanech přestali lidé umírat na tuto nemoc po uspořádání modlitebního procesí k Salvátorovi do Chrudimi). Prosit Ježíše Krista k chrudimskému obrazu přicházeli věřící z mnoha měst a obcí, samozřejmě nejvíce z východních Čech, ale je tu např. doloženo procesí až z moravského Vyškova, jehož měšťané se slibem zavázali Božskému Spasiteli, rovněž v době morové epidemie. Obraz byl zván Chrudimský Salvátor a na poděkování bylo v Chrudimi postaveno i mohutné barokní sousoší, morový sloup. Sám císař Leopold I. (+1705) věnoval značnou částku na pořízení stříbrného rámu pro obraz. Ve východních Čechách jsou kopie zmíněného obrazu poměrně hojné, za hranice regionu pronikal kult mimo jiné i díky četným rytinám a drobné devoční grafice (svatým obrázkům).

V českobudějovické diecézi můžeme spatřit také několik kopií zázračného obrazu z Chrudimi. V Pelhřimově, na bočním oltáři sv. Příbuzenstva, je ve spodní části nad mensou zasazen oválný obraz ve zlacených paprscích,

malovaný olejovými barvami na dřevě. Jde o poměrně přesnou kopii originálu, pravděpodobně z doby po polovině 18. století. Kristova polopostava vykazuje shodné znaky s originálem. Protáhlá tvář, lemovaná kaštanově hnědými kadeřemi, je modelována jako portrét konkrétní osoby, oděné v zelenomodrý šat; na spánku vedle pravého oka se táhne krvavá jizva, kterou způsobili švédští vojáci při hraní kostek.

Další zdařilá kopie, olejomalba na plátně, se nachází v budově děkanství v Táboře. Měla původně bohatý vyřezávaný akantový rám z doby kolem roku 1710 (ten je dnes pro značné poškození uložen zvlášť). Není vyloučeno, že obraz pochází z původního zařízení tamního děkanského kostela Proměnění Páně, který byl v letech 1896-98 regotizován včetně zařízení, přičemž bylo odstraněno mnoho barokního mobiliáře.

Jinou, ovšem ne tak kvalitní repliku můžeme vidět v Třeboni na bočním oltáři sv. Vavřince pod velkým ústředním obrazem, pocházejícím z roku 1715. Bohatě vyřezávaný zlacený rám

Kopie Salvátora Chrudimského v Táboře.

obrazu Salvátora Chrudimského je zdoben deseti basreliéfy světců a postavami Boha Otce a Panny Marie. Samotný portrét Kristův je neumělá, rustikální malba na plátně, avšak vykazuje jednoznačné prvky zázračného prototypu, včetně jizvy na pravé skrání, paprskových škrábanců na nose a charakteristického záhybu drapérie šatu na hrudi.

Celkem kvalitní kopie z doby kolem roku 1900, malba na plátně o rozměrech 47 x 35 cm, se dochovala v depozitáři Biskupství českobudějovického; je ovšem velmi poškozená, barevná vrstva do značné míry odpadala. Maloval ji chrudimský malíř František Müller. Jde o tzv. dotýkanou kopii. Na rubu napínacího

Na pouti v Suchdole nad Lužnicí

V „pravém“ zimním měsíci v prosinci jsme slavili v naší farnosti pouť. Ač je v Suchdole nad Lužnicí gotický kostel hojně obdivovaný domácími i návštěvníky zasvěcený sv. Mikuláši, pouť k tomuto světcí jsme slavili teprve druhý rok. I když někteří starší farníci ji z dřívějšíka pamatují.

I babičku obdaroval sv. Mikuláš

V neděli 5. prosince před svátkem sv. Mikuláše jsme slavili pouť k tomuto známému světcí. Pouť k sv. Mikuláši v naší farnosti pro mě začala už v sobotu 4. 12. večer pobožností v kostele – prosby za rodiny, za farnost se zpíváním a požehnáním. V neděli při slavení poutní mše sv. jsem v duchu litovala nemocné, kteří se nemohli zúčastnit a abych byla upřímná, tak také ty, kteří se sami o takové události ochuzují. Náš vzácný host, generální vikář P. Adolf Pintů, mne potěšil svou srdečností, laskavostí, skromností a moudrostí. Spolu s ním mši svatou sloužili náš pan farář P. Jaroslav Šmejkal a P. Kryštof Henriko. Po mši sv. bylo před kostelem pohoštění ve formě chlebičků, zákusků, čaje i punče. Společný oběd na faře byl pro mne velký zážitek – ve společnosti skvělých lidí i dětí a ještě k tomu chutný oběd. Sváteční pohoda byla zakončena opět modlitbou, zpěvem a požehnáním. Odcházela jsem spokojena na těle i na duchu. Děkovala jsem sv. Mikuláši za krásně prožitý den a vnímala jsem to jako jeho dar. Díky i všem ostatním, kteří k tomu přispěli.

Mária Jelínková

Poutní mše k sv. Mikuláši

Přípravy na oslavu našeho patrona sv. Mikuláše, ať už to byly zkoušky zpěvu, příprava dárečků nebo chystání občerstvení, vyvrcholily v neděli 5. prosince. Sešli jsme se ale už v sobotu před tím, abychom mohli rozjímat při večerní vigílii, která byla formou bohoslužby slova.

rámu je totiž ručně psaný nápis „Dotýkán o obraz Nejsvětějšího Salvatora v Chrudimi dne 19. dubna 1901 – P. Jos. Kubeš“ a červená pečeť Arciděkanství úřadu v Chrudimi. Nelze vyloučit, že v jihočeském prostředí dojde ještě k objevům těchto specifických vyobrazení.

Stojí za to, alespoň stručně zmínit, že k nejznámějším - a velmi starým - uctívaným Kristovým portrétům, „ne rukou malovaných“ (tzv. *Svaté tváře*, it. *Volto Santo*, něm. *Heilige Antlitz*) ve světě patří např. Abgarův mandylion z Edessy či podobizny Kristovy tváře z Palmar de Troya, z kláštera Bassano, šátek z Manopella, Kristova tvář z baziliky sv. Petra v Římě (rouška Veroničina) aj. Kristova tvář je otištěna i na proslulém Turínském plátně.

Jiří Černý

Diecézní konzervátorské centrum

To hlavní přišlo v neděli, kdy jsme mezi sebou přivítali generálního vikáře P. Adolfa Pintů, který celebroid mši sv., což nás všechny potěšilo. Dozvěděli jsme se, že byl farářem v česko-budějovické katedrále, která je rovněž zasvěcena sv. Mikuláši, a jak ho sv. Mikuláš provází v určitých situacích a často si na něj vzpomene.

Nejen děti si určitě rády vzpomenu na malý dáreček, který obdržely od našeho generálního vikáře. I všichni ostatní si mohli odnést dá-

reček. Tím bylo jablíčko, které ke sv. Mikuláši patří, a perníkový mikuláš.

Po poutní mši bylo před kostelem malé pohoštění a vynikající punč, který byl vzhledem k mrazivému počasí velmi příjemný. Na faře byl zajištěn oběd, na jehož přípravě se podílely rodiny z farnosti. Vše jsme zakončili odpouštěním a požehnáním.

Rozcházeli jsme se s pocitem příjemně stráveného dne a s myšlenkami plnými příprav na další akce...

Anna Hojková

Adventní víkendové setkání v Arcibiskupském kněžském semináři

V prostorách Arcibiskupského kněžského semináře v Praze se o prvním adventním víkendu uskutečnil tzv. Tammím 2010. Pod touto šifrou se skrývá již tradiční víkendové setkání, organizované bohoslovci pražského semináře pro mladé muže, kterých se tentokrát ze všech koutů naší vlasti sjelo 37 (což vzhledem k navýsost přátelské „konkurenci“ současně probíhající obdobné akce v semináři olomouckém určitě není málo...), přičemž nejvýraznější zastoupení měla již poněkoličká královéhradecká diecéze s 11 účastníky, následována 8 „Pražáky“, z budějovické diecéze přijelo 6, z plzeňské 5 a litoměřická diecéze vyslala jednoho zástupce. Své čtyři reprezentanty měla i Morava, konkrétně brněnská diecéze, a o to, že naše setkání můžeme sméle označit za kosmopolitní, se postaral vyslanec slovenské obce Cabaj-Čápor, patřící do nitranské diecéze. Některé z našich milých hostů bychom již mohli nazývat „štangasty“ (v pozitivním slova smyslu), protože k nám přijeli poněkoličká, ale se stejným potěšením jsme tentokrát přivítali i nezvykle mnoho nových tváří (celkem 17).

Pro účastníky setkání byl připraven bohatý program - především duchovní, ale i kulturní a dokonce také sportovní. Kupodivu se to vše dokázalo vejít do necelých 48 hodin - díky velmi dobré organizaci setkání (a teď musím nám, bohoslovcům, vyseknout decentní poklonu) se podařilo využít doslova každou minutu a tak mohlo proběhnout vše, co bylo naplánováno. V den příjezdu a po následném ubytování se pro ty, kteří zde byli poprvé, konala prohlídka semináře. Hosté tak poprvé nahlédli do míst, kam nemá veřejnost běžně přístup - do prostor, kde bydlíme, modlíme se a rozjímáme, pracujeme a studujeme, ale také odpočíváme a bavíme se. Po tomto víceméně „zahřívacím kole“ byl „ostrý“ program odstartován večer, a to multi-mediální meditací na téma dějin spásy, po níž následovalo modlitební setkání ve skupinkách, rozdělených podle věku účastníků. Závěr obstaraly modlitby nešpor a kompletáře.

Druhý den (sobota) byl od samého rána doslova nabitý programem, v jehož rámci bylo pro naše hosty docela těžké najít chvíli „na vydýchání“. Po ranních chválách následovalo rozjímání nad úryvkem z Pisma svatého, vedené naším spirituálem P. Kabrdou, a jeho reflexe v již zmíněných menších skupinkách „moderovaných“ jednotlivými bohoslovci. Jedním z vrcholů setkání byla dopolední mše sv., celebrowaná pražským arcibiskupem Mons. Dominikem Dukou, který si ve svém programu na nás i naše hosty našel dostatek času, takže bylo možné uspořádat i besedu, kde o zvědavé dotazy opravdu nebyla nouze. Nepřilíší překvapivě se řada otázek „točila“ kolem osoby příštího královéhradeckého biskupa, kterého Mons. Duka pochopitelně „neprozradil“, a tak jeho jméno zůstává nadále zahaleno pořádnou „roletou“ tajemství.

Odpoledne plnilo funkci jakéhosi „mezidobí“, v němž byl dán prostor pro „odpočinkovější“ aktivity, např. návštěva nedávno zrekonstruovaného Karlova mostu i s jeho muzeem, pro sportovněji laděné pak příležitost k tradičnímu

„fotbálku“, který svými vroucími modlitbami proseb (a vzápětí díky) provázel zejména seminární zdravotník. Velmi zajímavým, byť poměrně náročným bodem programu byla přednáška dr. Ivana Foletti, přednášejícího na univerzitě ve švýcarském Lausanne dějiny staro- a středověkého umění, týkající se souvislosti mezi pojetím mytí nohou učedníkům Ježíšem a jeho souvislosti se svátostí křtu v raně křesťanské ikonografii a textech otců.

Duchovně zaměřený program pokračoval i večer, kdy po modlitbě večerních chval, spojené s žehnáním adventních věnců, proběhla adorace před Nejsvětější svátostí s přímlovami. Následovala tzv. modlitební stráž, neboli možnost navštívit na pokojích jednotlivé bohoslovce za účelem společné modlitby nebo rozhovoru. Den byl zakončen slavnostní půlnoční vigilií.

Víkendové setkání pak nazítří vyvrcholilo mší sv., jejímž hlavním celebrantem byl rektor pražského semináře Mons. Artur Matuszek a během níž byl vzácný pohled na téměř přeplněnou seminární kapli vpravdě dech beroucí (a doufáme, že také inspirativní...).

Po obědě pak nastal čas loučení, byť jen dočasně. Již na jaře plánujeme setkání další. Velmi nás bohoslovce „zahřálo u srdíček“, že se o jeho termín většina našich „adventních hostů“ velmi živě zajímala. Tato skutečnost budiž pro nás povzbuzením, že setkání jsou potřebná a obohacující. To adventní je historií, těšíme se na jarní! A máme dost dobrých důvodů k přesvědčení, že nejen my...

Jan Primus,

student 4. ročníku Arcibiskupského kněžského semináře v Praze

HOSPICI SV. JANA N. NEUMANNA BYLA UDĚLENA AKREDITACE PRO OBLAST DALŠÍHO VZDĚLÁVÁNÍ SOCIÁLNÍCH PRACOVNÍKŮ A PRACOVNÍKŮ V SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH

Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR udělilo koncem roku 2010 Hospici sv. Jana N. Neumanna akreditaci vzdělávací instituce a pověřilo ho tak k uskutečňování akreditovaných vzdělávacích programů s celostátní platností pro vedoucí pracovníky, sociální pracovníky, pracovníky v sociálních službách a ty, kteří pečují o své blízké v domácím prostředí. Už v tomto roce bude Hospic moci nabídnout nejen možnost uskutečnění odborné stáže, ale nyní také možnost absolvování akreditovaných kurzů.

Akreditace byla udělena těmto třem programům:

1. **Úvod do hospicové paliativní péče** - 6ti hodinový kurz pro vedoucí pracovníky, sociální pracovníky a pracovníky v sociálních službách
2. **Specifika hospicové péče pro sociální pracovníky** - 16ti hodinový kurz pro sociální pracovníky
3. **Péče o nevléčitelně nemocného v domácím prostředí** - 16ti hodinový kurz pro pracovníky v sociálních službách a pro ty, kteří pečují o své blízké v domácím prostředí

Bližší informace získáte na <http://www.hospicpt.cz>

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Stáří jako šance

Trénink paměti, psychomotorický trénink, kompetenční trénink, arteterapie, storytelling ... všechny tyto metody a ještě mnohé další měli možnost poznat účastníci *Kurzu pro animátory aktivních seniorů*, který pořádalo Centrum pro rodinu a sociální péči při brněnském biskupství. Kurz probíhal v listopadových dnech na faře u kostela svatého Jakuba v samém centru moravské metropole a zúčastnilo se ho sedm zájemců, především z Moravy, ale i naše diecéze byla zastoupena dvěma zájemkyněmi o práci se seniory. Je zajímavé, že většina frekventantů byla mladšího věku, což v této oblasti není výhodou, ale spíše těžkostí, protože mladý člověk své stáří ještě neprožil a musí se do myšlení a pocitů starých lidí někdy i s velkou námahou vcítit.

Práce se seniory totiž není shodná s prací s dětmi. Navenek se to zdá dost podobné, ale není tomu tak. Některé metody lze sice použít u obou věkových skupin, ale reakce seniorů a dětí se v mnohém liší. Děti jsou vychovávány pro budoucnost, mají celý život před sebou a většinou se na něj moc těší. Všechno je před nimi. Cílem náboženské výchovy dětí je připravit je tak, aby byly schopny v životě, který je čeká, rozpoznat Boží působení. Aby byly schopny Boha ve svém životě vnímat a spolupracovat s jeho vůlí.

Senior je člověk, který už velkou část svého pozemského života prožil. Většinu věcí má už za sebou, životní zkušenosti má v sobě. Je podoben boháči probírajícímu se svými poklady, které nashromáždil za celý život. Těmi poklady není drahé kamení, zlato, peníze ani movitý nebo nemo-

vitý majetek, protože tyto věci nemají pro věčnost žádnou cenu. Skutečnými poklady každého seniora jsou právě jeho zkušenosti. Ale často je má ve svém nitru neuspořádané a neroztříděné. A právě stáří je příležitostí k uspořádávání, promýšlení a zpracovávání těchto zkušeností. Pracovat duchovně se seniory tedy mimo jiné znamená pomáhat jim k tomu, aby byli schopni své duchovní bohatství poznat, uznat a dobře je zhodnotit pro věčnost. Aby nacházeli boží působení v životě, který je už za nimi. Aby Boha „potkali“ ve své minulosti, uviděli ho „zezadu“ (Ex 33, 23). Mnoho věcí totiž dochází člověku až zpětně, až když je čas na zastavení se, rozjímání a modlitbu. Mládí je časem pro sbírání, stáří pro třídění. Proto je stáří pro člověka vzácným Božím darem, privilegiem, které nemá každý. Je třeba si ho vážít a nepropást tento vzácný čas v marnostech a malichernostech. Tomu všemu je třeba se ale věnovat, snad i učit.

Jiřina Balková

Seniorům pomáhá mnoho většinou i neznámých dobrovolníků – lidí, kteří je navštěvují jednotlivě, lidí, kteří chodí do domovů důchodců předčítat nebo třeba provázet vozíčkáře na procházkách i dalších, kteří, podle svých možností různě pomáhají. Pro takové plánujeme výhledově v květnu, popř. v červnu společné setkání v Českých Budějovicích s programem zaměřeným na práci se seniory. Chcete-li se něco dozvědět o seniorech a seznámit se s různými metodami vhodnými pro práci s nimi, sledujte další čísla Setkání, popř. webové stránky Diecézního centra pro rodinu www.dcr.bcb.cz.

Zdroj: internet

DCR SRDEČNĚ ZVE
na přednášku

Jak na věrnost?

PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš PhD., odborník s bohatými zkušenostmi z manželského poradenství, nás provede aktuálním tématem dnešní doby o věrnosti v našich vztazích a životě. Přednáška se koná v rámci Národního týdne manželství.

Kde: v přednáškovém sále Orla
na Lannově třídě ve 2. patře.
Kdy: 17. 2. 2011 v 17 hod.

Kříž na Nových Hradech. Foto: R. Kubín.

DCR PŘIPRAVUJE

na první dubnový víkend

Duchovní obnovu
podle Janových pašijí
J. S. Bacha

pro rodiny se staršími dětmi
i jednotlivce

v klášteře Božího milosrdenství
V NOVÝCH HRADECH.

Tímto dílem nás v postní době
provede P. Michal Pulec.

Přemýšlejte již dnes,
jak pozvednout svoji duši i ducha
a připravit se tak výjimečným
způsobem na Velikonoce.

Sledujte podrobnosti na
www.dcr.bcb.cz

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Předvánoční setkání cizinců

Poradna pro cizince a migranty zorganizovala 16. 12. 2010 předvánoční posezení věnované cizincům žijícím v České republice. Sešlo se téměř dvacet klientů poradny z různých zemí. Jednalo se zejména o občany Ukrajiny a Ruska, zúčastnili se však též lidé ze Slovenska či Súdánu. Většina z klientů dochází do poradny již dlouhodobě na výuku českého jazyka, angličtiny či se zde učí pracovat s počítačem. Cizinci dorazili v hojném počtu i se svými příbuznými – partnery či dětmi.

Někteří klienti upekli a donesli různé tradiční pochoutky, či prostě jen jídla, která mají rádi. Při společně stráveném čase mohli společně posedět, popovídat a na chvíli se zastavit v předvánočním shonu. U cizinců jsou tyto akce oblíbené. Mohou se tak i v „cizí“ zemi setkat se svými krajany a popovídat si, společně sdílet své dojmy a předávat si získané zkušenosti. Mohou se lépe seznámit a získat „domácí“ zázemí i v – pro ně „nedomácí“ – České republice.

-ch-

Problematika bezdomovectví

Nyní v zimě snad více než kdy jindy palčivěji pozorujeme problematickou situaci bezdomovců v Českých Budějovicích. Klienty Poradny pro cizince a migranty se v tuto dobu častěji stávají též lidé bez přístřeší – a to nejen občané z cizích zemí, ale též původem z ČR. I těm se věnují pracovníci poradny a snaží se jim pomoci řešit jejich problémy. Tito lidé jsou nyní více ohroženi mrazem a častěji hledají pomoc a radu, kam se mohou obrátit. Často již delší dobu žijí v nevyhovujících podmínkách, mají zdravotní potíže. Setkáváme se též s problémem, že nemají platné osobní doklady.

Lidé bez domova mohou využít zejména služeb azylového Domu sv. Pavla, kde mohou přenocovat, dostat teplou polévku, mohou se umýt či si vyprat oblečení. Stejně jako v roce předchozím je zde při mrazech zaveden krizový režim – je zřízena alespoň provizorní noclehárna. Klienti jsou odkazováni na možnost vaření teplých nápojů u Kongregace sester Nejsvětější Svátosti v Lipenské ulici a v klášteře Školských sester de Notre Dame sídlící Na Sadech.

Nutností bývá poskytnout klientům poradny o těchto službách potřebné informace, poradit při řešení jejich nelehké situace či s nimi dále pracovat na tom, aby si našli pracovní uplatnění a dokázali tak postupně řešit své problémy. Cizinci jsou pak ohroženi též tím, že bývají v tíživé situaci zneužití pro práci, při nichž jim však není vydána slíbená mzda, pracují „na černo“ bez pracovní smlouvy či za ně není adekvátně hrazeno pojištění.

-ch-

Tříkrálová sbírka v Milevsku

Slavnostní zahájení Tříkrálové sbírky v Milevsku proběhlo v pondělí 3. ledna v 15 hodin na náměstí před kostelem sv. Bartoloměje. V tento čas se sice nemohli sejít úplně všichni koledníci, ale většina přišla. Pan děkan Jakub Berka všechny přivítal, poděkoval za obětavost a koledníkům požehnal. Také posvětil křídý. Společně jsme si zazpívali koledu Narodil se Kristus Pán a také My tři králové jdeme k vám. Zúčastnil se i starosta města Bc. Zdeněk Herout, který popřál celé akci úspěch a zároveň pozval koledníky, aby také navštívili Městský úřad v Milevsku. Nakonec všem přítomným koledníkům i přihlížejícím poděkovala ředitelka Farní charity Milevsko a vyjádřila přesvědčení, že toto snažení přinese dobrý pocit všem zúčastněným a že fi-

nanční prostředky dojdou k potřebným. Poté se skupinky rozběhly každá jiným směrem za svým cílem.....

Alena Růžicková, ředitelka; foto: I. Kaulfuss

P. Jakub Berka při svěcení křídý pro koledníky

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Práce v Poradně pro cizince a migranty

Posláním a základním úkolem poradny pro cizince a migranty je především koordinace pomoci cizincům na území českobudějovické diecéze, spolupráce s farními a oblastními charitami, realizace konkrétních projektů, podpora a rozvoj projektů pomoci cizincům v nouzi. Stěžejní a také nejvyužívanější službou poradny je bezplatné sociálně-právní poradenství. Díky

Vedoucí poradny mgr. Jana Nováková

finanční krizi tomu nebylo vloni jinak. Krize sebou přinesla nejen problémy na trhu práce, ale také vzestup neetických a diskriminujících kroků vůči cizincům, a to jak ze strany zaměstnavatelů, tak i ze strany pracovních agentur a dalších osob zainteresovaných v jejich životech. U náročnějších případů právního charakteru využívá poradna služeb externích právníků (zafinancování Nadací OSF), kteří jsou kompetentními odborníky pro poskytování právních služeb v oblastech práva cizinců, migrantů, uprchlíků a azylantů. Řešené případy jsou velmi rozmanité, nicméně většina z nich se pohybuje v oblasti pracovních právních vztahů. Jedná se o nevyplácení mezd, porušování pracovních podmínek, podepisování falešných smluv, neodškodněné pracovní úrazy, likvidace neexistujících firem atd. Dále se zabýváme dluhovou problematikou, řešíme potíže s listinami, s povoleními k pobytu, vyhledáváme zaměstnání a ubytování, zprostředkováváme překladatelskou a tlumočnickou službu, poskytujeme přímou materiální nebo finanční pomoc ve formě darů či úvěrového jízdného, vedeme kurzy PC, ČJ, AJ a jiné. Práce v poradně pro cizince a migranty je velmi specifická a nemůže ji vykonávat každý, neboť vyžaduje trpělivost, toleranci, empatii, lidský

pracovnice poradny mgr. Michaela Holá

přístup, 100% nasazení, odvahu aj. Může se zdát, že práce v poradně člověku jen bere a nic nedává, ale velkou motivací a odměnou pro pracovníky poradny je, když mohou znovu vrátit úsměv lidem, kteří ztratili např. smysl života, lidskou důstojnost... neboť se domnívali, že jejich problém je neřešitelný. A to je nemalá odměna, nemyslíte? -dch-

Vernisáž výstavy „Vodní kapky pro Kongo“

Zahájení výstavy *Vodní kapky pro Kongo* se konalo ve vstupní hale Krajského úřadu Jihočeského kraje. Za přítomnosti organizátorů Energie AG Bohemia a Jihočeského kraje, patronky projektu náměstkyně hejtmána Mgr. Ivany Stráské a hejtmána Jiřího Zimoly, převzala ředitelka Diecézní charity Mgr. Michaela Čermáková šek ve výši 348.256 Kč pro Charitu Kongo. Tento projekt zajišťuje Diecézní charita Linec, která je naší partnerskou diecézí.

Velice zajímavě a poutavě uvedl své fotografie Dipl.-Ing. Christian Hasenleithner. Určitě jsem nebyla sama, kdo fotografie obdivoval a s překvapením si uvědomil, že voda NENÍ pro spoustu lidí na africkém kontinentu SAMOZŘEJ-

MOSTÍ. Ženy a děti absolvují denně dlouhou cestu k řece a nabírají vodu, která slouží pro všechno. Je špinavá, nekvalitní a způsobuje nemoci. Ženy ji nesou v barelu na své hlavě s elegancí a úsměvem.

Projekt *Vodní kapky* pomáhá zajistit přístup ke kvalitní vodě lidem v Africe a zaslouží si podporu. Až doma otočíte kohoutkem, uvědomte si, že i vy se můžete na místě výstavy k podpoře projektu připojit koupí předmětu z chráněné dílny.

„Jako se na vodě zrcadlí tvář, tak srdce člověka na člověku.“ Šalamoun

Daniela Čechová, PR/marketing
Diecézní charity České Budějovice

Poděkování dárcům

Chlapecova matka přebírá dary pro svého syna.

Poradna pro cizince a migranty by touto cestou ráda poděkovala všem dárcům, kteří poskytli naší poradně věcné i finanční dary. Ty pomohly jak rodinám s dětmi, tak i jednotlivým cizincům. Největší šlechetnost a velkorysost veřejnosti poradna zaznamenala při vyhlášení sbírky pro bulharského chlapce umístěného v dětském domově. Poradna společně s dalšími lidmi usilovala a stále usiluje o to, aby byl chlapec navrácen do původní rodiny, ze které byl za nelehkých okolností odebrán. Lidé darovali oblečení, hračky, pleny, postýlku, kočárek, výživu pro chlapce a další. Tím přispěli nejen k vytvoření nového domova pro chlapce, ale snad i k úspěšnému vyřešení případu a navrácení chlapce k jeho biologické mami. -ch-

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

MODLITBA ZA SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE

Příteli a Pane náš, Ježíši Kriste,
jak jsi veliký!
Svémi slovy a činy jsi nám zjevil,
kdo je Bůh, tvůj Otec a Otec nás
všech,
a kdo jsi ty: náš Spasitel.

Voláš nás, abychom byli s tebou.
Chceme tě následovat kamkoliv
půjdeš.

Vzdáváme ti díky za tvé vtělení;
jsi Věčný Syn Boha,
ale ponížil ses a stal ses člověkem.

Vzdáváme ti díky za tvou smrt
a zmrtvýchvstání;
byl jsi poslušný vůli svého Otce
až do konce,
a proto jsi Pán všech a všeho.

Vzdáváme ti díky, protože v Eucharis-
tii jsi zůstal s námi;
tvá Přítomnost, tvá Oběť, tvá Hostina
nás vždy zvou, abychom byli spojeni
s tebou.

Voláš nás,
abychom s tebou spolupracovali.
Chceme jít tam, kam nás pošleš
zvěstovat tvoje Jméno,
uzdravovat ve tvém Jménu,
doprovázet naše bratry k tobě.

Dej nám svého Svatého Ducha,
aby nás osvětlil a posílil.

Panna Maria, Matka, kterou jsi nám
dal na kříži,
nás stále povzbuzuje, abychom dělali,
cokoliv nám řekneš.

Ty jsi život.
Ať naše mysl, naše láska
a naše skutky jsou v tobě zakořeněny!
Ty jsi naše skála.
Ať víra v tebe je pevným základem
celého našeho života!

Prosíme tě za papeže Benedikta XVI.,
za biskupy
a za všechny, kteří připravují Světové
dny mládeže v Madridu.

Prosíme tě za naše rodiny a přátele,
a zvláště za mladé lidi,
aby tě poznali při tomto setkání
díky radostnému a pevnému
svědectví víry.

Setkání Taizé (Poutí důvěry na zemi v Rotterdamu)

Evropské setkání mladých v nizozemském Rotterdamu se uskutečnilo ve dnech 28. 12. 2010-1. 1. 2011. Celkem se zúčastnilo 30 000 lidí ze všech evropských států, nejvíce bylo zastoupeno Polsko (6000), z České republiky dorazilo 105 mladých křesťanů (2 autobusy - ČSAD Tišnov a skupina z Písku pod vedením Tomáše van Zavrela).

Myšlenka setkání Taizé je založena na společné modlitbě a společném sdílení lidí z různých křesťanských církví. Ekumenická modlitba nás provázela po celých 5 dnů a vyvrcholila v noční modlitbě za mír na přelomu 2010/2011.

Hned při příjezdu se nás ujali dobrovolníci ze Slovenska (připravovali setkání dva dny před příjezdem účastníků) a jeden dobrovolník z Čech. Vybavili nás potřebnými informacemi. Bratři z Taizé obdivuhodně zajistili, aby všichni účastníci mohli být ubytováni v rodinách v hostitelských farnostech v Rotterdamu a okolí.

Struktura setkání vypadala následovně. Snídaní jsme měli zajištěnou v rodině, pak následovala ranní modlitba Taizé, která se uskutečnila ve farním kostele v místě ubytování (v našem případě se jednalo o protestantskou farnost). Pak jsme se přesunuli do pohostinného farního centra, kde se odehrávaly diskusní skupinky v anglickém jazyce, jelikož nás účastníky rozdělili tak, aby ve skupince (zhruba deseti lidí) byly zastoupeny všechny možné národy. Diskuze probíhala nad Dopisem z Taizé, který obsahoval tři témata na tři dny – radost, milosrdenství a odpuštění.

Na oběd jsme se museli přesunout metrem na výstaviště Ahoy, které bylo v podstatě centrem našeho setkání. Následovala dopolední modlitba Taizé s promluvou jednoho z bratrů Taizé. Jako odpolední program jsme si podvzájemně mohli vybrat z pestré nabídky – od tematických, tvořivých workshopů po prohlídku přístavu. My jsme si zvolili přednášku o životě mladé židovky Etty Hillesumové s názvem „Měli bychom být ochotni působit jako balzám na všechny rány“; tato mladá žena byla obdařena spisovatelským talentem a její deník překypuje hlubokými myšlenkami. Podruhé jsme zavítali do Mevlana mešity, kde jsme si vyslechli přednášku s názvem *Muslimsko-křesťanský dialog: co se od sebe můžeme vzájemně naučit?* Dojem, který jsme v mešitě získali, byl tak radikálně odlišný od předpokladů, které jsme si vytvořili z negativních zpráv z médií. Večere se podávaly na výstavišti Ahoy, kde se také konala večerní modlitba Taizé s promluvou bratra Aloise, to vše bylo zakončeno modlitbou okolo kříže.

V den sv. Silvestra místo workshopů proběhla regionální setkání, konečně možnost zaslechnout ve větší míře rodný český jazyk, protože šlo o setkání všech Čechů a jejich společné

sdílení. Pak proběhla poslední společná modlitba Taizé ozvláštněná působivým světlem svíček všech účastníků ve sportovní hale pro 30 000 lidí ve výstavišti Ahoy. Pak jsme slavnostně prožili sváteční večeri v hostitelské rodině. Pozdní večerní modlitba za mír se uskutečnila ve farnosti, v které jsme byli ubytováni spolu s dalšími mladými lidmi z různých národů, celkem nás čítalo tak 300. Po podívané na velkolepý ohňostroj a přání šťastného nového roku mohl začít festival národů, kde si každý národ připravil tanec nebo píseň pro ten region typický.

Je obdivuhodné, jak to všechno fungovalo, žádné fronty se netvořily ani s takovým počtem účastníků. Nádherné bylo také to, že se všichni dokázali ztížit a vytvořit úžasné místo pro velebení Boha. Velký díl vděčnosti patří rodinám, které nám otevřely své domovy. Také velké díky patří všem dobrovolníkům, kteří se podíleli na přípravě a pomáhali v průběhu setkání.

Zveme vás na příští poutí důvěry na zemi, která se uskuteční v Berlíně. Bylo by skvělé, kdybychom se mohli zúčastnit také jako dobrovolníci, abychom mohli české účastníky uvítat v češtině.

Na následujícím odkazu můžete shlédnout několik ilustrativních videí a prohlédnout si fotografie: <http://www.katholieknederland.nl/taize-aan-de-maas/index.html>

Helena Strnadová

Vášnivá láska k Bohu Svatý Jan od Kříže

(volný překlad z oficiálních stránek: www.madrid2011.com)

Jedním z patronů Světových dnů mládeže je sv. Jan od Kříže, který vynikal neutuchající a vášnivou láskou k Bohu.

Tento sv. z Avily plál láskou k Bohu a nikdy svého milovaného neopustil.

Madrid, 14. prosinec 2010 – Svatý Jan od Kříže byl muž, který se zamiloval. Žil v lásce a také v ní zemřel. Takto bychom mohli začít, ale i skončit biografii patrona Světových dnů mládeže.

Juan de Yepes Alvarez (později známý jako sv. Jan od Kříže) se narodil ve Fontiveros (provincie Avily) v r. 1542 jako syn tkalce. Doma se snažil naučit otcovo řemeslo, ale nebyl v něm dobrý. Proto začal pracovat jako pomocník ředitele v nemocnici v Medina del Campo, kam se jeho rodina přestěhovala, když mu bylo 9 let.

Brzy byl schopný zkombinovat práci se

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

studium na nově založené jezuitské univerzitě.

Janův duchovní život se během let prohluboval. V 21 letech se rozhodl dát svůj život Bohu. Vstoupil do řádu karmelitánů v Medině, kde přijal řeholní jméno Juan de San Matías. V letech 1563-64 dokončil noviciát a nadřazení ho poslali studovat do Salamanca. Před ukončením studia složil kněžský slib v Medině a sloužil svou první mši sv., které se zúčastnili i nejbližší z jeho rodiny. Rok 1568 byl stěžejní a ovlivnil zbytek Janova života. Byl to rok, kdy se setkal se sv. Terezií z Avily. S ní se ponořil do zakládání klášterů reformované větve karmelitánů. Patronka Avily byla ohromena Janovou spiritualitou a navrhla mu, aby provedl reformu mezi mnichy.

Reforma karmelitánů iniciovaná Terezií měla oživit základy řádu a vrátit se zpět k jeho kořenům. Při této příležitosti si Jan nechal změnit jméno na Jan od Kříže a založil první klášter ve španělském městě Duruelo. O dva měsíce později se k němu přidali dva bratři, kteří vybudovali první obnovenou karmelitánskou komunitu.

Janova spiritualita stále rostla. Bůh chtěl ovšem očistit jeho duši nejtěžšími zkouškami, které světec líčí v knize *Temná noc duše*. Poté, co zažíval chvíle útěchy, kontemplace a lásky v modlitbě, začal zakoušet duchovní vyprahlost, strašné úzkosti a vnitřní samotu. Janovo utrpení bylo doprovázeno pokoušením, která ho ale více připoutala k Bohu. Mezitím začaly vyvstávat potíže mezi karmelitány a bosými karmelitány. V r. 1577 Jan odmítl uposlechnout provinciála Kastilie a přešel do Mediny. Papežský nuncius ho nakonec poslal do Avily. Jan byl posléze zatčen a převezen do vězení ve vzdáleném městě Toledo, kde se rozšířila pověst o jeho svatosti.

Strávil ve vězení několik měsíců, které byly velmi obtížné, a trpěl nesčetnými útoky a útrapami. To bylo právě v době, kdy začal skládat první verše duchovních chvalozpěvů. Chvalozpěv je horlivý výkřik duše při hledání milovaného:

Kde ses skryl

a opustils mě v mém sténání,

ó můj Milovaný?

Splašil jsi se jako jelen

a mě zranil.

Běžel jsem za tebou, plakal, ale byl jsi pryč.

Ve svých spisech nám sv. Jan dává lekci lásky. Jan nevyčkává na Boha, ale blíží se k němu ve skromnosti a pokoře. Neustále ho hledá v letech vyprahlosti a touží po jeho přítomnosti, což vyplývá i z jeho modliteb: „*Zachraň to, co v mém srdci vzplálo*“. Od Jana se také učíme, že neklid,

který máme v srdci, je prostě hlad po Bohu. On přeměnil tento hlad v nadbytek.

Jan od Kříže žije jakousi „love story“, v níž i přes všechny těžkosti, pronásledování a ponižování je jeho jedinou spásou Bůh.

Na přímluvu Panny Marie utíká z vězení a cestuje do jižní oblasti Andalusie, kde pokračuje v zakládání klášterů, ale i trpí kvůli sporům uvnitř řádu karmelitánů. Přes to všechno je nakonec jeho úsilí oceněno.

Po mnoha dalších cestách po Andalusii a Portugalsku je v r. 1590 zbaven všech svých funkcí z důvodu nového dogmatického sporu. Tráví poslední rok svého života těžce nemocný v klášteře Ubeda, kde 14. prosince umírá.

Sv. Jan od Kříže nám ukazuje svým životem, ale i spisy, na které vzpomíná sv. Terezie z Avily, že: „*Bůh sám stačí*“. Tato moudrost ukrytá v jeho poezii odhaluje hlubokou mystiku tohoto svatého muže, která zůstává bezkonkurenční a vynesla mu titul Učitel církve.

Vendula Krůlová

Nešpory pro mladé a liturgická noc, 21. 1. 2011

Akce se koná v německém Freyungu. Odjezd bude v 17.30 hod. Po nešporách následují kreativní workshopy, pouť do farního kostela a závěrečná modlitba. Plánovaný návrat v 0.30 hod. Kontaktní osoba: David Urban, urban@zsf.jcu.cz, 606 485 493.

Hledání životní cesty, 21.-23. 1. 2011

Duchovní obnova s P. Vojtěchem Brožem (spirituál Bigy v Hradci Králové) na Ktiši. Jak poznat Boží vůli v životě? Kudy se dát? Co když zvolím špatně? Jak se správně rozhodovat? Na tyto a jiné otázky můžete na obnově najít odpověď. Hlaste se na dcm@bcb.cz

XX. Salesiánský ples mládeže, 29. 1. 2011 (19.30-3.00 hod.)

Jako každoročně proběhne ples salesiánské mládeže v KD Vltava. Více informací najdete na webovém serveru signaly.cz nebo v úterý večer při setkání mládeže u salesiánů v českobudějovických Čtyřech Dvorech. Vstupenky je možné zakoupit namísto nebo v recepci Salesiánského střediska mládeže. Cena je 190 Kč, pro studenty 120 Kč.

Od února 2011 budou **večery mladých ve vikariátech**. Předpokládána setkání budou probíhat v pátek nebo sobotu odpoledne/večer. Plánují se 4 setkání za rok. Nebojte se ozvat se svými tipy nebo otázkami na dcm@bcb.cz

Duchovní programy a kurzy v exercičním domě na Svaté Hoře v roce 2011

11. 3. (17.30 hod.) - 13. 3. (13 hod.)

Víkend se sv. Lukášem

P. Anton Verbovský, CSsR

Cena: 800 Kč

24. 3. (17.30 hod.) - 27. 3. (13 hod.)

Exercicie pro zdravotníky

Mons. Aleš Opatrný

Cena: 1200 Kč

11. 4. (17.30 hod.) - 15. 4. (8 hod.)

„Uzdravení rodových kořenů“

P. Josef Michalčík, CSsR

Cena: 1510 Kč

9. 5. (17.30 hod.) - 13. 5. (8 hod.)

„S Pannou Marií Svatohorskou I.“

P. Zdeněk Šilhánek, CSsR

Cena: 1510 Kč

20. 5. (17.30 hod.) - 22. 5. (13 hod.)

Víkend se sv. Janem

P. Anton Verbovský, CSsR

Cena: 800 Kč

30. 5. (17.30 hod.) - 3. 6. (8 hod.)

„Modlitba – základ života“

P. Josef Michalčík, CSsR

Cena: 1510 Kč

6. 6. (17.30 hod.) - 10. 6. (8 hod.)

„Kontempletovat Kristovu tvář“

P. Anton Verbovský, CSsR

Cena: 1510 Kč

16. 6. (17.30 hod.) - 19. 6. (13 hod.)

Exercicie pro rozvedené i znovu seždané

Mons. Aleš Opatrný

Cena: 1200 Kč

20. 6. (17.30 hod.) - 25. 6. (8 hod.)

Exercicie pro kněze, trvalé jáhny a bohoslovce

P. Józef Augustyn

Cena: 2310 Kč

25. 7. (17.30 hod.) - 29. 7. (8 hod.)

Exercicie pro pedagogy, katechety, studenty pedagog. oborů, pastorační asistenty

P. Angelo Scarano, SSL

Cena: 1510 Kč

8. 8. (17.30 hod.) - 12. 8. (8 hod.)

„O posledních věcech v naději“

P. Anton Verbovský, CSsR

Cena: 1510 Kč

15. 8. (17.30 hod.) - 19. 8. (8 hod.)

„S Pannou Marií Svatohorskou II.“

P. Zdeněk Šilhánek, CSsR

Cena: 1510 Kč

29. 8. (17.30 hod.) - 2. 9. (8 hod.)

„Ježíš uzdravuje svým Duchem“

P. Josef Michalčík, CSsR

Cena: 1510 Kč

28. 9. (17.30 hod.) - 1. 10. (13 hod.)

Exercicie pro varhaníky a chrámové hudebníky

P. Ch. M. Pšenička, O.Praem

Cena: 1200 Kč

10. 10. (17.30 hod.) - 14. 10. (8 hod.)

„S Pannou Marií Svatohorskou III.“

P. Zdeněk Šilhánek, CSsR

Cena: 1510 Kč

PŘIHLÁŠKY

- písemně na adresu:

Římskokatolická farnost Svatá Hora
Exerciční dům

261 80 Příbram II – 591

- mailem na: ex.dum@svata-hora.cz

- vyplněním formuláře: www.svata-hora.cz

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE

PROGRAM MÍSTNÍ
SKUPINY TŘEBOŇ

25. 1. 2011 v 18 hod.

Panelová diskuse: Jak mluvit o víře?

Dotazování na víru a rozmluvy o ní je mnoho-
vrstevnaté téma, s nímž má snad každý věřící
i nevěřící nějakou zkušenost. Jsou věřící v pozi-
ci těch, kteří „vědí“? Má se od nich očekávat, že
podají přehledný výklad o „svém Bohu“? Nebo
máme usilovat o vzájemný dialog „hledajících“,
z nichž ani jeden nedrží „pravdu“ ve svých ru-
kou? Jak směřovat rozhovor ke skutečnému
tajemství, kterého se může dotknout každý člo-
věk?

Hosté panelu: P. Ivo Prokop, amatérský histo-
rik, P. Petr Plášil, farář v Borovanech, Radka Pi-
thartová, psycholog (bude upřesněno), moderuje
D. Pithart.

24. 2. v 18 hod.

**Dr. Jeroným Klimeš: Biblický teocentris-
mus versus dnešní egocentrismus.**

Životní úspěšnost je termín skloňovaný ve všech
pádech, ale přesto v kurzu je jenom jedna moti-
vační struktura - egocentrická: Nevaž se, odvaž
se. Proto stojí za srovnání moderní egocentrismus
s biblickým teocentrismem. **J. Klimeš** je známý
psychoterapeut a autor publikací zaměřených
např. na partnerské vztahy.

3. 3. v 18 hod.

**L. Šimek, D. Pithart: Zrod a vyvrcholení
italské renesance**

Cestopisná přednáška s historickým úvodem za-
měřená na křesťanské památky Itálie (Toskánsko
– Florencie, Siena, Řím apod.)

24. 3. v 18 hod.

Prof. Lubomír Mlčoch, FSV UK - dvě spoje-
né přednášky: **Od demografického propadu
ke krizi penzijních systémů.** Solidarita mezi
generacemi: pohled ekonomie a pohled křesťan-
ské etiky. A **Kam kráčí kapitalismus?** Kapi-
talismus prý „dostal rakovinu“? Varianty dia-
gnóz onemocnění a šance na léčbu. L. Mlčoch
je známý ekonom zabývající se problematikou
transformace českého ekonomického systému
a jejími etickými aspekty, sociální naukou cír-
kve, etickými předpoklady fungování economic-
kých systémů aj.

14. 4. v 18 hod.

Pavel Sekyrka: Holocaust - věc pochopitelná
Pavel Sekyrka, středoškolský učitel v Písku,
se systematicky zabývá historií holokaustu
a perzekucemi z 50. let, zejména v jihočes-
kém regionu. Vede studentské projekty mapu-
jící osudy perzekvovaných.

**Květen: Výlet za zajímavými duchovními
místy Novohradská. Vede Dr. Jan Květ.**

Pokud není uvedeno jinak, přednášky se ko-
nají v přednáškovém sále (zimní kapli) kláš-
tera v Třeboni, vchod z nádvoří. Vstupné
dobrovolné. Kontakt: David Pithart (david.
pithart@daphne.cz, tel. 384 706 184).

Jak žije vodňanská skupina ČKA?

V letošní „přednáškové sezóně“ už veřejnosti
nabídla dvě témata navazující na předchozí.
První bylo doplněním loňské besedy, v níž se
nám představoval nový vodňanský farář-mo-
torkář. Letos nám mohl vysvětlit tajuplnou
zkratku za svým jménem, neboť je i duchov-
ním řádu Maltézských rytířů. O nich a své
práci nás v říjnu zasvěceně poučil jeden z nich
a zároveň **ředitel České maltézské pomoci v Č.
Budějovicích** Bc. Jan Rada.

Druhé téma – **Potopa světa a další katastro-
fy** – bylo v listopadu volným pokračováním
jarní přednášky děkana Teologické fakulty
JU v Českých Budějovicích doc. Tomáše Ma-
chuly, PhD. ThD. o Evoluci a biblické zprávě
o stvoření. Přibližně po roce bychom v těch-
to přírodovědně – biblických přednáškách
s doc. Machulou rádi pokračovali – můžete
ještě sami navrhnout další zajímavé téma.
Do té doby však nabídne ČKA ještě zhruba
po měsíci 3 přednášky, na které upozorňuje
přehled akcí Městské galerie, v jejíchž prosto-
rách za laskavé spolupráce se všechny uvede-
né akce konají.

Začátkem února to bude téma už druhým ro-
kem velmi aktuální v blízkých Prachaticích.
Tamní rodák a pozdější filadelfský biskup,
první světec severoamerického kontinentu pro-
hlášený (svatořečený r. 1977), **Jan Nepomuk
Neumann**, měl loni výročí 150 let od svého
úmrtí a letos v červnu 200 let od narození. Zá-
stupci církve i občanské společnosti se kvůli
tomu loni v dubnu vydali po jeho stopách až
do zaoceánské Filadelfie. O této cestě i jejích
nečekaných komplikacích nás bude informo-
vat jeden z účastníků, novokněz a prachatický
kaplan P. Petr Hovorka. Zároveň s ním nám
o světcově životě a významu podá zasvěcený
výklad další z těchto poutníků P. Pavel Liška,
působící nyní v Netolicích.

Začátkem března se mezi cestopisné přednáš-
ky, pořádané vodňanskou galerií, zařadí jedna
o Gruzii, která však bude nejen popisem cest
a neznámých krajů, ale trochu i tajemstvím.
Zvou vás na ni vodňanští patrioti Mgr. Pavel
Janšta a doc. Ing. Polina Vaculíková, CSc.

A ještě větším překvapením by mělo být v zá-
věru března setkání s bývalým vodňanským
farářem P. Slávkem Švehlou, který přijede až
z německého Mnichova promluvit o svém už
více než 11letém působení v tamní české far-
nosti.

Zapište si tedy do nových kalendářů správná
data a hlavně - opusťte pak na chvíli své vyhřá-
té pozice za březnovými (i únorovými) kamny
a přesvědčte se i druhé, že Vodňany i v ga-
lerii žijou.

*Za místní skupinu ČKA:
PhDr. Robert Huneš - předseda,
Marta Mrvíková - jednatel*

3. února 2011 v 19 hod.

**SVĚTEC BLÍZKÝ I VZDÁLENÝ: JAN N.
NEUMANN Z PRACHATIC I AMERIKY**
a pouť českých kněží do Filadelfie na jaře
2010 u příležitosti 150. výročí jeho úmrtí
**P. Mgr. Pavel Liška, děkan v Netolicích,
a P. Mgr. Petr Hovorka, kaplan v Prachati-
cích.**

Při příležitosti 200. výročí narození Jana N.
Neumanna

3. března 2011 v 19 hod.

**GRUZIE - MEZI KAVKAZEM A POUŠTÍ,
MINULOSTÍ A SOUČASNOSTÍ**

*Přednáška Ing. Poliny Vaculíkové
a Mgr. Pavla Janšty*

31. března 2011 v 19 hod.

SETKÁNÍ S P. BOHUSLAVEM ŠVEHLOU

... aneb kdyby Bavorsko, co jsou Vodňany.
Česká duchovní služba v Mnichově

**Pro všechny uvedené přednášky
platí:**

VSTUPNÉ: dobrovolné

MÍSTO KONÁNÍ: Městská galerie,

náměstí Svobody 18, Vodňany

POŘADATELÉ:

- Česká křesťanská akademie Vodňany,

Mgr. Robert Huneš (tel. 777 704 210,

e-mail: reditel@hospicpt.cz)

- MaG, náměstí Svobody 18, Vodňany,

Jitka Velková (tel. 383 382 057, e-mail:

mag@vodnany.net, www.vodnany.net)

KLOKOTY

Ohlédnutí za Národní
poutí do Říma

Beseda

(+ promítání fotek)

s přímými účastníky Ná-

rodní poutě do Říma

na poděkování za návštěvu

papeže Benedikta XVI.

v České republice

proběhne v poutním

domě Emauzy

s ing. Vejskrabem

a ing. Veselým

v neděli 23. ledna 2011

v 15 hod.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Více světla

Jak historie uvádí, měl velikán světové literatury Johann Wolfgang Goethe ve svém bohatém životě mnoho prapodivných zážitků. Ovládal zvláštní psychické síly a tajemství zednářského duchovního zasvěcení zašifroval i do svého vrcholného díla. Jeho zážitky jej přivedly k myšlence, že kdesi mimo nás existuje utajený svět ovládaný vlastními zákony. Zoufalou touhu nahlédnout za oponu života vyjádřil pár okamžiků před svou smrtí jen pouhými dvěma slovy: „Více světla“. Dožil a podepsal svůj život, když načrtl velké W. Zemřel ve stejnou hodinu, jako se narodil.

V návaznosti na článek z minulého čísla (Setkání - Užijte si to) lze říci, že ona ústřední myšlenka „více světla“ se nám prolíná od zapálení první adventní svíce v katedrále sv. Mikuláše (sobota 27. 11.), přes folklorní radovánky na českobudějovickém náměstí a osobní účast při ranních rorátech až k úternímu podvečeru před Vánoci (21. 12.), kdy bylo do katedrály přineseno z místa narození našeho Pána Ježíše Krista „Betlémské světlo“. Již tradičně z Lince a mnozí z nás pamatují právě na to nadšené první předávání před radnicí v roce 1989. Ať počítám, jak počítám, bylo to nyní již po dvaadvacáté. Dovolím si proto otázku: „Proudilo však toto Světlo opravdu do našich nepokojných duší?“

Jak uvedl ve své promluvě otec biskup Padour, rozhodně nejde jen o to, odnést si toto světlo z katedrály domů, ale především přinést jej pro někoho. To by mělo být naším záměrem. Stejně tak je to i s dárky o Vánocích. Nejen čekat, co dostaneme, ale především, že někoho obdarujeme. Světlo toho podvečera přijal otec biskup spolu s generálním vikářem P. Pintířem a P. Marešem, děkanem a správcem katedrály. Spolu s malým hošíkem, který světlo přivezl z Lince, ho pak předávali všem, kdo si ho chtěli odnést do svých domovů. Již tradičně tento akt přenášel svým posluchačům Český rozhlas, studio Č. Budějovice, s doprovodem pěveckého sboru Biskupského gymnázia.

Stejně jako světlo má se do našich domovů šířit i pramen. Pramen víry, jak ve své promluvě následujícího dne uvedl otec biskup Jiří při příležitosti svátku posvěcení chrámu. Ať tento „Chrámový pramen“, jak je psáno v knize proroka Ezechiela (kap. 47), je životodárným, který uzdraví i vody Pustého moře. Žel, zcela záměrně uvádím, že v tento den již katedrální chrám nebyl ani zpola zaplněn. Ach, ty naše pozemské starosti. Nelze však zapomenout, že při této oslavě otec biskup představil všechny bohoslovce, nové jáhny a novokněze jihočeské diecéze. Nezapomněl informovat o doplnění kapituly o nové kanovníky a budiž zvláště podotknuto, že se zmínil o doc. Karlu Flossmannovi, který zemřel právě před deseti roky. Mnozí z nás mu dodnes děkují za jeho laskavé rady při potýkání se s taji hebrejštiny. Právě on byl ve svém kněžském životě pro mnohé nositelem Pramene i Světla víry.

A jak se takové světlo šíří v denním životě, můžeme dokumentovat na ranních úterních rorátech v klášterním chrámu Obětování Panny Marie. Při prvním úterku zde bylo hodně málo lidí, většinou jen obeznámených studentů Teologické fakulty. Při posledním, čtvrtém úterku, se nás sešla již více než stovka, když se městem roznesla zpráva, jakéže roráty se v klášteře konají. V temnotě šel vždy průvod přítomných křížovou chodbou se světylky v dlaních za zpěvu rorátních písní až pod vysokou gotickou klenbu chrámu, kde se pak konala bohoslužba. Příkladem to počíná šíření Pramene a Světla víry v naší sekularizované době.

Co na závěr? Konečně nastal Štědrý den. Den „štědrý“, který nemají jinde ve světě. Dnes už den státního svátku, my starší jsme v době budování ještě museli chodit do práce.

A z pohledu liturgie? Poslední den adventní, tedy i s ranními roráty. Teprve večerní (odpolední) vigilie je oslavou svátku Narození Páně – Boží hod vánoční (ve starších textech Hod Boží). *Gloria in excelsis Deo.*

Pokoj lidem dobré vůle...

František Růžička, Č. Budějovice

Poslední zprávy od klokotských oblátů-misionářů

P. Roman, OMI

Haiti 2. 12. 2010

Ahoj,

my tady bojujeme s cholerou. V Baie-de-Henne už na ni uměli čtyři lidé, máme asi 30 nakažených, stačíme to ale zvládat s Boží pomocí dobře. Pragovka se nám jinak ještě nepodařila proclít, dělají nám stále problémy, světili jsme to do Božích rukou.

Pán ať vám žehná.

P. Roman, OMI

P. Günther, OMI Pákistán 23. 12. 2010

Milí přátelé! Preji vám požehnané Vánoce!

Dlouho jsem se neozval. Bylo hodně práce jak ve farnosti, tak i pro chudé, zvláště pro ty, kteří byli postiženi povodní či mimořádným deštěm. Naše pomoc postupuje pomalu.

Je ještě hodně domů, které musí být postaveny, a hodně střech hliněných domků, které potřebují opravu. Jednu výhodu tato prodleva má: Teprve teď je vidět, kdo potřebuje skutečně pomoc. V listopadu jsme objevili zdevastovanou vesnici muslimů, kam doteď kromě potravin nedorazila žádná pomoc. Anebo příklad z muslimské osady blízko hinduistické vesnice, kde jsme postavili několik domů a kde po Vánocích znovu zbudujeme malý hinduistický chrám: zde postavili vojáci jednoduché domky. Jedna rodina ale stále bydlí ve stanu - nebyla schopna dát „úplatek“ 20-30 EUR místnímu náčelníkovi, který zorganizoval pomoc vojáků...

Měli jsme také bolestné zkušenosti: skoro každý den přicházejí lidé, aby něco vyžebřali, protože si myslí, že máme hodně peněz. Chtějí také „podíl“, bez ohledu na to, jestli byli postiženi či ne. Někdy jim mohu vyhovět, ale většinou odmítám, někdy klidně, často ale ve zlosti a tvrdými slovy. Povodeň a možnost pomoci nás od našich lidí vzdálila a odcizila...

Přes určité zklamání jsem stále přesvědčen, že je dobře, že jsem tady, a že je Bůh těmto lidem zvláštním způsobem blízko. Když se mne rakouský žurnalista ptal na Vánoce v Pákistánu, odpověděl jsem, že máme Vánoce vlastně celý rok, neboť naši lidé jsou - jako pastýři, kteří se první klaněli Ježíšovi - „na okraji“, chudí a opovrženi.

Váš P. Günther, OMI

PS.: Snad je pro vás těžké pochopit, proč chceme znovu vybudovat hinduistický chrám. Bude to vlastně jen modlitební místnost a vydaje nebudou přesahovat rozpočet ostatních domů. Proč tedy? Protože náboženství patří k životu a Boží dům patří k znovunastolení normálního života. Může se stát, že se někteří Hindu stanou křesťany, jak se to děje jinde v Pákistánu. Budování jejich modlitební místnosti je výrazem toho, že je respektujeme. Hinduisté jsou v Pákistánu nejvíce opovrhovanou menšinou a proto jim chceme prokazovat víc respektu.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Z vánočních oslav CMŠ a SVČ Pacov

„Vánoční zvoneček zvoní, nastává vánoční čas. Syn Boží se nám narodí, by šťasten byl každý z nás.“

Tak začíná vánoční příběh, který naše děti zahrály svým maminkám, tatínkům, příbuzným a známým na naší vánoční besídce v CMŠ a SVČ Pacov 16. prosince 2010. Příběhem ukázaly, že ani tenkrát nebyli lidé k sobě hodnější a laskavější, ale přesto se té noci narodilo dítě, Boží syn, který chce učinit všechny lidi šťastnými. Tomášek v roli Josefa, podpírající po dlouhé cestě unavenou Marii (Johanku), která čekala děťátko, přicházejí k Betlému a marně prosí o nocleh. *„Pro tuláky my místo nemáme a ani vás neznáme, jděte pryč.“* Nakonec tito chudí pocestní naleznou odpočinek na seně ve stáji pro osla a volka. Na obloze se objevuje veliká jasná hvězda, která je jiná než ty ostatní, a zvětšuje velikou radost pro všechny. Pastýři jsou probuzeni andělem: *„Pastýři, nebojte se a pospěšte k Betlému. Že se nám dnes narodil Spasitel, zvěstujte každému.“*

V rámci našeho projektu *Učíme se pomáhat* jsme s tímto příběhem navštívili a potěšili také babičky a dědečky v Domově důchodců v Pacově a rádi jsme jako každoročně zajeli i do Domova důchodců do Proseče u Pošné. V obou domovech se cítíme dobře, protože jsme zde mile přijímáni, babičky a dědečkové se na nás těší a my jsme rádi, že jim můžeme udělat radost. I nyní s námi

dojatě prožívali všechny vánoční události. Všichni účinkující společně se všemi zúčastněnými si při zapálených svíčkách a prskavkách zazpívali píseň *Narodil se Kristus Pán*. A pak už spěcháme k jesličkám, darem neseme svá srdce. Děti ve školce pokládaly u jesliček srdíčka a drobné dárky, říkaly malému Ježíškovi básničky a zahrály mu pohádku *O stromečku v zimě*. Na závěr jsme v domově důchodců ještě babičkám a dědečkům rozdali přáníčka-hvězdičky naděje, které jsme pro ně s pomocí paní učitelek vy-

robili. Vyjadřovaly naše přání, aby všichni šťastni byli a naději nikdy neztratili.

V mateřské škole předaly děti svým rodičům fotografii s vlastnoručně vyrobeným přáníčkem a pohostily je vánočním cukrovím, které pro ně s paní učitelkami upekly. I děti se dočkaly vánoční nadílky.

Přejeme všem lidem dobré vůle, aby vánoční poselství pokoje a lásky naplňovalo jejich život po všechny dny již tohoto nového roku 2011.

Za CMŠ a SVČ Pacov Marie Simandlová

Spolčo ve Vodňanech žije aneb Víkendové setkání mládeže v Žirovnici

Důkazem pro to může být i naše předvánoční víkendové setkání v Žirovnici. Konalo se 9. - 12. 12. 2010 na tamější faře. Kolem patnácti mladých nadšenců zde bylo velice mile přijato správkyní místní fary, Danou Smoleňákovou, která nám nejen umožnila ubytování v příjemném prostředí, ale také nás provázela v průběhu našeho víkendového programu. Jaký tedy byl tentokrát? Samozřejmě zase nabitý.

Vyrazili jsme ve čtvrtek v pět hodin odpoledne z Vodňan. Musíme poděkovat našim skvělým řidičkám p. Jůnové a p. Turkové. Zvládly dlouhou cestu náročným terénem až do Žirovnice, jež trvala do sedmi hodin večer. Privítal nás i otec Edward Maka, s nímž jsme zahájili tento víkendový pobyt mší svatou ve farní kapli. Poté nám p. Turková, náš první host, poutavě vyprávěla příběh svého neobyčejného života. Znovu nám připomněla, že Bůh je živý a zázraky se dějí i v dnešní době, čehož je důkazem i její pro lékaře nevysvětlitelné uzdravení. Také nám přiblížila význam modlitby růžence, který jsme se na závěr všichni společně pomodlili.

Na růženec se nezanevřelo ani druhý den, vytvořili jsme si totiž náš vlastní do společnosti, složený z vybraných citátů z Bible. Také jsme si ho každý navlékli z korálků. To však nebyl konec naší kreativity. Během víkendu pod našimi rukama vznikly zdobené svíčky a byl čas i na batikování triček. Zvolili jsme jednotnou barvu, přitom každý má to své jedinečné a ne-

opakovatelné-tak, jak by to ve společenství lidí mělo být i v hlubším smyslu... Tvořili jsme ale i v kuchyni, odkud též vzešly jen samé dobré věci. Ve volných chvílích jsme hráli stolní fotbal nebo vířili prach tancováním společenských tanců, což je našim velkým společným koníčkem. Došlo také na procházku Žirovnici,

stavění sněhuláka a pořádné koulovačky. Sněhu prostě nešlo odolat. Večer jsme si promítli film o Pátru Piovi, který nás hodně zaujal. S tímto italským světcem se pojí plno zázraků, a přitom uplynulo teprve 42 let od jeho smrti. Během „víkendovky“ bylo plno prostoru pro modlitbu a zamyšlení, zpívaly se chvály, hrálo se na ky-

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Víkendovka pro mladší klubko v Nové Cerekvi

Naše první víkendovka v tomto školním roce odstartovala v pátek 26. 11. a skončila v neděli 28. 11. 2010. V pátek večer se tým vedoucích sešel na cerekvické faře a dodělával poslední úpravy na následující den. V sobotu ráno pak přijeli naši nejmenší pelhřimovští misiónáři (ve věku 5-8 let). Začali jsme krátkým seznámením s programem, hrou na úvod a pak jsme se společně pustili do díla. Tématem víkendovky bylo podobenství o dělnících na vinici (Mt 20, 1-16). Dopoledne jsme se snažili dětem přiblížit podobenství jak krátkými přednáškami a scénkou, tak i hrami, které byly spojeny s daným podobenstvím. Aby se děti také protáhly, následovala krátká procházka do přírody, oběd, malé opakování, co si zapamatovaly z dopoledního programu, vyrábění krabiček a svíček a to hlavní: mše svatá. Po mši svaté následovaly hry, večere a večerníček O pejskovi a kočičce, večerní modlitba a dlouho očekávaný spánek. Do nedělního rána jsme se pak všichni probudili s dobrou náladou, sbalili jsme si věci, rozloučili se se svými kamarády a uplynulým setkáním a šli na mši svatou. Po mši svaté jsme se pak rozjeli domů. Čtrnáct dní na to následovala víkendovka pro starší klubko (9-13 let), která začínala v pátek večer 10. 12. společnou večeří. Po ní následoval malý úvod do tématu, kterým bylo taktéž podobenství O dělnících na vinici. Večer si děti zahrály několik her a první večer jsme zakončili společnou modlitbou. V sobotu ráno byl budíček v 7,30, po kterém následovala snídaně. V dopoledním programu jsme se snažili, ve třech krátkých blocích, dětem co nejvíce probírané podobenství přiblížit. Dalším úkolem pro děti bylo rozluštit šifru, ve které se dověděli, kde mají ukryté stravenky na oběd. Všichni své stravenky našly, takže jsme mohli zasednout

taru a klávesy a využili jsme i možnost svátosti smíření. Za zpověď i mši jsme vděční P. Václavovi Brožovi z Kostelního Vydří. Děkujeme všem hostům, účastníkům a zprostředkovatelům (speciálně všem Mariím z rodiny Jůnů)!

Téma tohoto našeho adventního setkání, „Duše má velebí Pána a můj duch jáás v Bohu, mém Spasiteli!“, mluví za vše. Odjížděli jsme opět naplnění radostí Duchu Svatého, předvánočním pokojem a touhou zůstat, nebo si to alespoň co nejdříve zase zopakovat!

Účastníci víkendovky

v plné sestavě k obědu. Po obědě následovala chvíle volna. Po krátkém odpočinku si vyslechly ještě jedno povídání o podobenství a vrhly se na vyrábění svíček a tašek. Místo mše svaté jsme připravili modlitbu při svíčkách. Před večeří měly děti jedinečnou možnost proletět se letadlem :-). Z létání všem vyhládlo a spěchali na večeři. Večer byl ve znamení her, jednou z nich byli i Twister. Místo večerníčku se děti koukaly na část filmu Quo Vadis, společně jsme poděkovali za celý den a šli spát. V neděli ráno jsme se jen nasnídali. Celý víkend zakončili mši svatou s farností, po které jsme se rozjeli do svých domovů. Doufáme, že si všechny děti setkání užily, trochu je obohatilo a odnesly si z něj jen to nejlepší.

Pelhřimovská mládež

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Armstrongová Karen - Historie Bible

Autorka sleduje proces utváření Bible a odhaluje, jak složité a vnitřně rozporuplné literární a teologické dílo Bible je a jakému lidskému úsilí trvajícím tisíce let vděčí za svůj vznik a další život.

Slovart, váz., 215 s., 299 Kč

Balík Stanislav, Hanuš Jiří a kol. - Primasové katolické církve

Publikace zkoumá životy a roli primasů katolické církve v Československu, Polsku, Maďarsku, NDR, Rakousku a na Ukrajině v 2. pol. 20. století. Kniha si všímá rozdílů mezi 1. a 2. generací primasů. Jednotlivé příspěvky jsou věnovány např. kardinálům J. Beranovi, Š. Wyszynskému, F. Tomáškovému, J. Glompovi, L. Lékaiovi, F. Königovi a arcibiskupům A. Bengschovi či P. P. Gojdičovi.

CDK, váz., 203 str., 298 Kč

Dobraczynski Jan - Stín Otce

V tomto románovém příběhu o sv. Josefovi z Nazareta se autor ujímá nejen úkolu převyprávět život významného světce, nýbrž rekonstruuje i kulturní pozadí, v němž se světcův život odehrával. Zachycuje nesnáze každodenního života stejně jako napjatou atmosféru tehdejší doby, v níž Židé očekávali příchod Mesiáše, události na dvoře Heroda Velikého, jeho intriky, zvrácenosti a zločiny. Vychází z biblických pramenů i rozsáhlého literárního materiálu tehdejší doby.

Paulínky, váz., 271 s., 215 Kč

Mazanec J. - K plnosti. Rozhovory s dobrým bratrem a biskupem skryté církve Stanislavem Krátkým.

„Co dělá biskupa biskupem, není vnější nádhera, ale vnitřní síla.“ Právě zdroje vnitřní síly S. Krátkého se snaží podhalit kniha rozhovorů s tímto knězem, kazatelem, valdickým vězněm, jeřábníkem, teologem, vysokoškolským učitelem, biskupem, spoluzakladatelem Radia Proglas, mikulovským proboštem a jednou z klíčových postav skryté církve nejen na Moravě.

Cesta, váz., 239 s., 248 Kč

Nešpor Zdeněk R. - Příliš slábi ve víře

Češi jsou údajně „nejateističtější národem“, což se zdá být potvrzovat i mezinárodní sociologické výzkumy. Problém nastává ve chvíli, kdy se na jejich výsledky podíváme hlouběji. Autor je historik a sociolog náboženství.

Kalich, váz., 214 s., 210 Kč

Paul Gerhard, Mallmann Klaus-Michael - Gestapo za druhé světové války

Tajná státní policie (Geheime Staatspolizei) je považována za represivní orgán par excellence, zkratka Gestapo se po celém světě stala synonymem teroristických tajných policí vůbec; přesto trvalo téměř 50 let, než se tato instituce stala předmětem širokého výzkumu.

Academia, váz., 724 s., 655 Kč

Urzidil Johannes - To byl Kafka

Autor líčí atmosféru Prahy 20. let, v níž se pohybovali tehdejší velikáni literatury a výtvarného umění. Vykrešluje portréty osobností, např. smrtelně nemocného básníka Karla Branda či Kafkova učitele hebrejštiny Friedricha Thiebergera.

Dokořán, váz., 191 s., 198 Kč

Zveme všechny na

„MODLITEBNÍ TRIDUUM MODLITEB MATEK“

do Klokot

- v pátek 28. 1. v 15.45 hod.
v poutním domě Emauzy,
po mši sv. krátká adorace v kostele

- v sobotu 29. 1. v 15.45 hod.
v poutním domě Emauzy,
po mši sv. krátká adorace v kostele

- v neděli 30. 1. v 15 hod.
adorace v kostele

21.-22. ledna 2011
(pátek-sobota)

Setkání dětí na Klokotech v poutním domě Emauzy

- začínáme v pátek v 18 hod.
- končíme v sobotu v 17 hod.

Cena: 180 Kč (nocleh, večeře,
snídaně, svačina, oběd, svačina)

S sebou: spacák, přezůvky,
věci osobní potřeby

Kontakt:

Marcela Samcová (603 331 002),
Janka Pecherová (723 331 951),
P. Jiří Můčka, OMI (731 402 862)

FARNÍCI Z VODŇAN A SKOČIC zvou přátele dobré nálady, zpěvu a tance

v sobotu 5. února 2011
od 20 hod.

do Sportovní haly ve Výstavní ulici
ve Vodňanech na

XXI. KŘESŤANSKÝ PLES

K poslechu hraje taneční orchestr
P-Band z Plzně.

Předtančení. tombola...

Vstupné s místenkou 150 Kč,
předprodej CONTI Vodňany,

Mokrého 186, tel. 383 382 297

Vstup jen ve společenském oděvu.

Odpoledne (14-17 hod.) pořádáme
dětský maškarní ples

PERSONALIA

USTANOVENÍ

P. Mgr. Vavřinec Skýpala byl od 1. 1. 2011 na vlastní žádost odvolán z úřadu administrátora Římskokatolické farnosti Kašperské Hory, excurrando administrátora farností Hůrka, Mouřenec, Prášily, Rejštejn a Srní a administrátora in spiritualibus farností Dobrá Voda u Sušice a Hartmanice, a s účinností k témuž datu na dobu jednoho měsíce do 31. 1. 2011 ustanoven výpomocným duchovním v Kašperských Horách.

Jiří Voráček, trvalý jáhen, Sušice, byl od 1. 1. 2011 ustanoven administrátorem in materialibus farností Kašperské Hory, Hůrka, Mouřenec, Prášily, Rejštejn a Srní, vše vikariát Sušicko-Nepomucký. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Jan Löffelmann, JC. D., administrátor v Sušici, byl od 1. 1. 2011 ustanoven administrátorem in spiritualibus farností Kašperské Hory, Dobrá Voda u Sušice a Hartmanice, Hůrka, Mouřenec, Prášily, Rejštejn a Srní, vše vikariát Sušicko-Nepomucký. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. Adolf Kubeš, Kněžský domov Č. Budějovice-Suché Vrbné, oslaví 21. ledna 2011 osmdesáté narozeniny.

K tomuto významnému životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.
-acebb-

Biskupství brněnské
Fakultní nemocnice Brno (Bohunice)
Konvent sester Alžbětinek Brno
Nemocnice Milosrdných bratří Brno

pořádají konferenci na téma
Zdravotník-křesťan
v dnešní nemocnici VIII.

v sobotu 5. 3. 2011

v Besedním domě v Brně
(Komenského náměstí 8)

Program:

8.00 mše sv.

9.30 první blok přednášek:

SYNDROM VYHOŘENÍ

prof. Dr. Józef Augustyn, SJ:

PhDr. Šárka Dynáková, Ph.D.

SM. Mgr. F. Majerčíková, DKL,
Hana Holubová

diskuse, oběd

13.30 druhý blok přednášek:

BEZDOMOVEC V NEMOCNICI

SM. Mgr. Judita Cáková, DKL,

Mgr. Marián Gliganič:

Mgr. Petr Prinz,

SM. Damiána Čáková SCSC

Účastnický poplatek 400,-Kč.

Příhlášky do 15. února 2011 na e-mail:

krestan.konference@seznam.cz

Pokračování z 2. strany obálky.

Hospodin se nad nimi slitoval a nedopustil neštěstí, kterým hrozil svému lidu.

Syn člověka přišel hledat a zachránit, co zahynulo.

Přijímá hříšníky a jí s nimi.

Chce, aby se všichni lidé zachránili a došli k poznání pravdy.

A přeje si toto: všude se mají muži modlit tak, že budou zvedat čisté ruce bez hněvu a sváru.

Jsi-li tedy přesvědčen, že já i ty patříme k sobě, přijmi ho, jako bych to byl já sám.

NADĚJE

Že mrtví budou vzkříšeni, to naznačil i Mojžíš ve vyprávění o hořícím keři, když nazývá Pána 'Bohem Abrahámovým, Bohem Izákovým a Bohem Jakubovým.'

Hospodin se nad nimi slitoval a nedopustil neštěstí, kterým hrozil svému lidu.

On přece není Bohem mrtvých, ale živých, neboť všichni žijí pro něho.

Kdo může vyzkoumat to, co je v nebi?

S námahou luštíme smysl pozemských věcí, nesnadno nalézáme to, co je nejvšednější.

Zvedám své oči k horám. Odkud mi přijde pomoc? Pomoc mi přijde od Hospodina, který učinil nebe i zemi.

Myšlenky smrtelníků jsou totiž nejisté a naše záměry vratké. Vždyť porušitelné tělo duši zatěžuje a pozemský příbytek utlačuje mysl plnou starostí.

Nauč nás počítat naše dny, ať dojdeme k moudrosti srdce. Je třeba se stále modlit a neochabovat.

Aby vás učinil náš Bůh hodnými dober, ke kterým vás povolal, a svou mocí zdokonalil, že budete mít vždycky zálibu v konání dobra a vaše víra aby se projevila skutky.

Ježíš Kristus přišel na svět, aby zachránil hříšníky.

Nemůžete sloužit Bohu a mamonu.

Až uděláte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: Jsme neuzi- teční služebníci! Udělali jsme, co jsme byli povinni udělat.

Nepřipravujte se předem, jak se hájit. Vždyť já vám dám výmluvnost i moudrost, které nedovedou odolat ani odporovat žádní vaši protivníci.

Vám, kdo ctíte mé jméno vzejde slunce spravedlnosti, které má zá- chranu na svých křídlech.

Na tuto nauku je spolehnutí a zaslouží si, aby se jí naprosto věřilo: Ježíš Kristus přišel na svět, aby zachránil hříšníky. Já mezi ně patřím na prvním místě.

Pán mě vysvobodí ode všeho zlého a zachrání pro své nebeské království.. Jemu buď sláva na věčné věky! Amen.

VÍRA

Blízko je Hospodin těm, kdo mají zkroušené srdce, na duchu zlomené zachraňuje. Hospodin zachraňuje duše svých služebníků, nebudou pykat, kdo se k němu utíkají.

On jediný má nesmrtelnost a přebývá v nepřístupném světle. Nikdo z lidí ho neviděl, ani vidět nemůže. Jemu patří čest a věčná moc! Amen.

Na tuto nauku je spolehnutí a zaslouží si, aby se jí naprosto věřilo. Tohle je jisté: Když jsme s ním umřeli, budeme s ním také žít. Když vytrváme, budeme s ním i kralovat. Když ho zapřeme, zapře také on nás. Ale i když my jsme nevěrní, on zůstává věrný, protože nemůže zapřít sám sebe.

Kdo nenese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem.

Zkroušeným a pokorným srdcem, Bože nepohrdneš Volám k tobě, protože mě vyslyšíš, Bože, popřej mi sluchu, slyš mé slovo!

Bůh by se nezastal svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci, a nechal by je dlouho čekat? Rychle se jich zastane.

Ježíš Kristus přišel na svět, aby zachránil hříšníky

Budete zrazováni i od vlastních rodičů a sourozenců, příbuzných a přátel, a některé z vás usmrtí. Budete pro mé jméno ode všech nenáviděni. Ale ani vlas z hlavy se vám neztratí. Vytrvalostí zachráníte svou duši.

Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo se nenašel, aby se vrátil a vzdal Bohu chválu než tento cizinec?

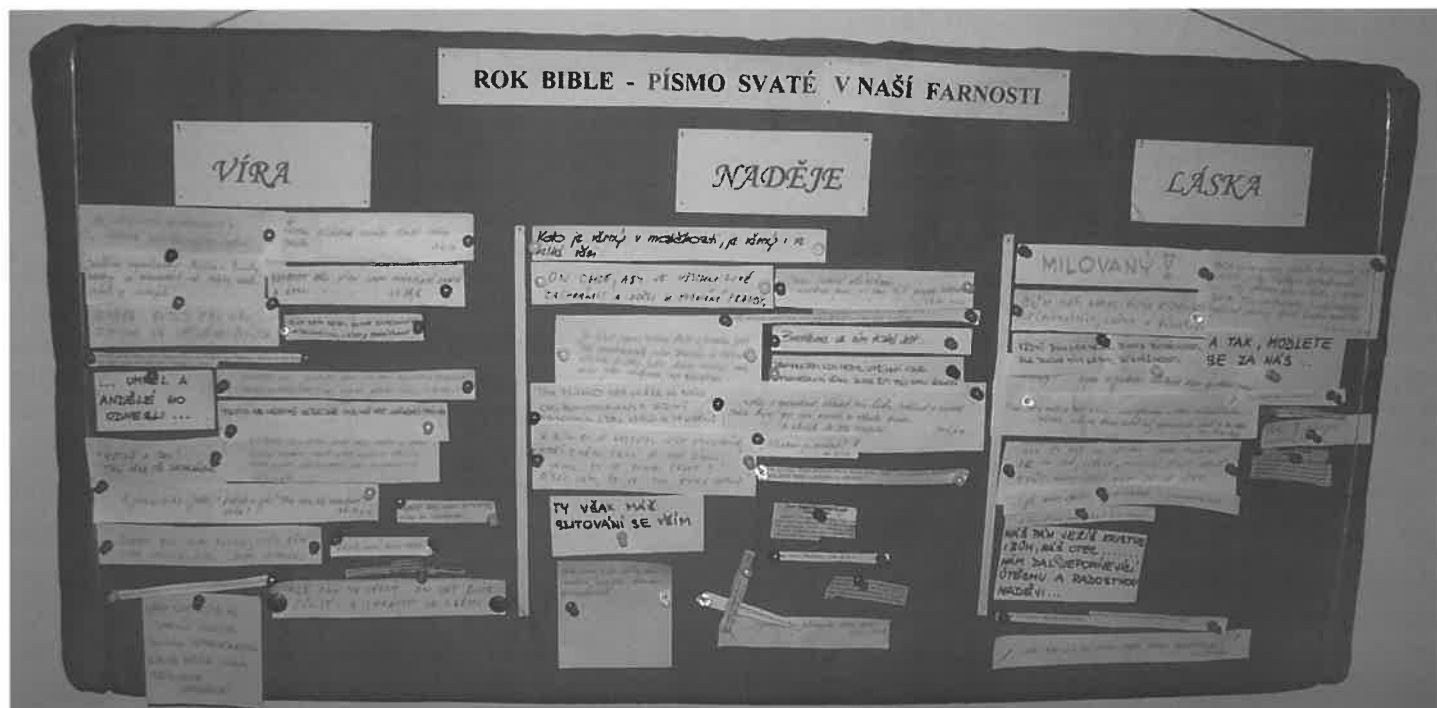
Ježíš řekl: „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.“

Bratři (a sestry), modlete se za nás, aby se Boží slovo dále šířilo a bylo přijímáno s úctou, jak je tomu i u vás, abychom byli osvobozeni od lidí zvrácených a zlých, neboť věřit není dáno všem. Ale Pán je věrný: on nás bude sílit a chránit od zlého.

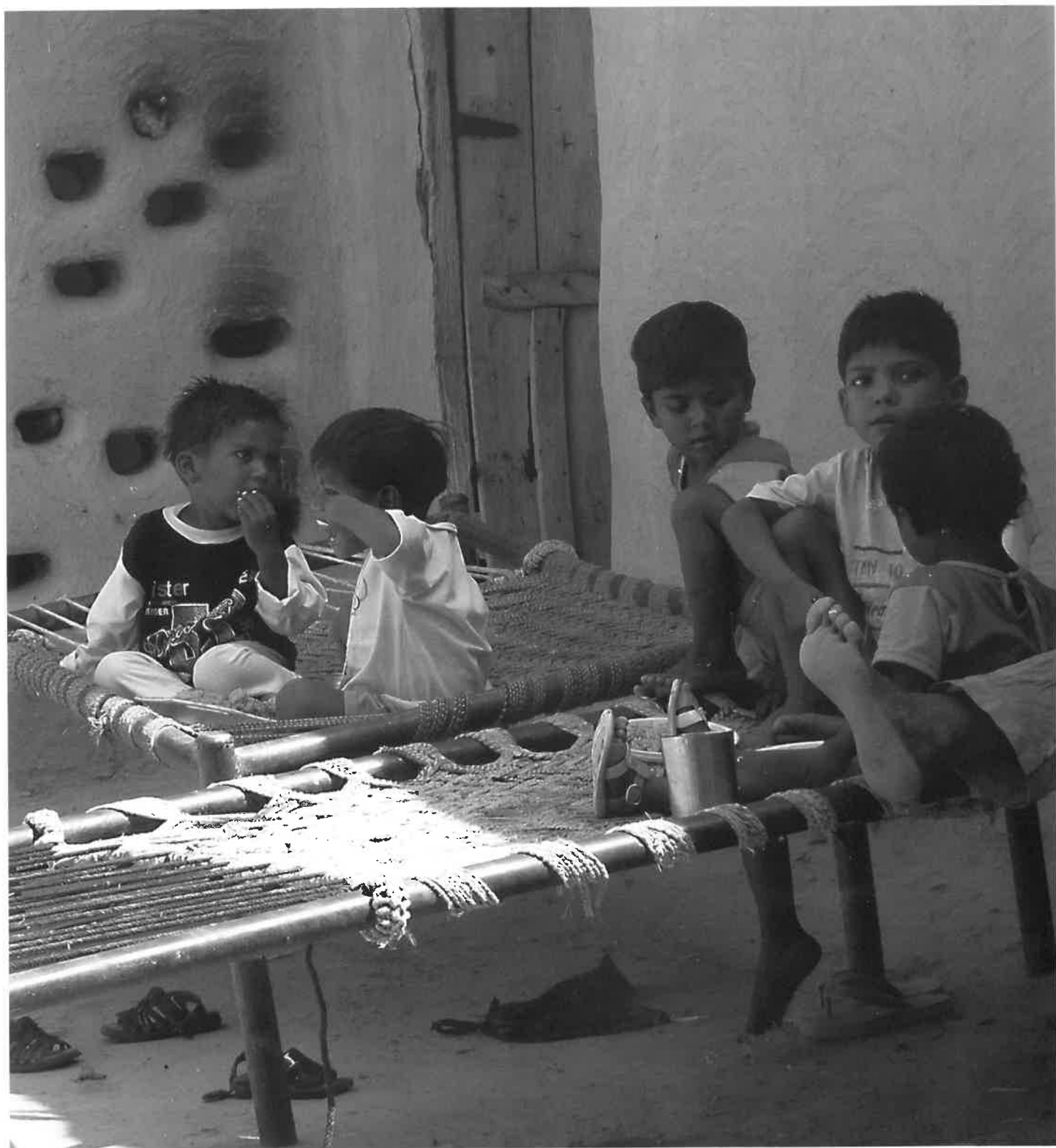
Vždyť Bůh nám nedal ducha bojácnosti, ale síly, lásky a rozvážnos- ti. Proto se nestyď veřejně vyznávat našeho Pána.

Králi věků, Bohu nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému buď čest a sláva na věčné věky.

Amen.

Nástěnka ve farnosti sv. Michaela Archanděla v Pacově

Ilustrační foto: obláti, Klokoty

Pokračování z 1. strany

zformovaly moderní svět“. Ve škole a na univerzitě se formuje kultura nových generací; od těchto institucí do velké míry závisí jejich schopnost vidět lidstvo jako jednu rodinu povolnou k jednotě v různosti.

Drazí bratři a sestry, svět migrantů je rozsáhlý a různorodý. Zná nádherné a slibné zkušenosti, ale bohužel i mnohé jiné, které jsou dramatické a nedůstojné člověka a společností, jež si říkají občanské. Pro církev tato zkušenost vytváří výmluvné znamení našich časů, které přivádí k větší zřejmosti povolání lidstva vytvářet jednu jedinou rodinu a zároveň předsta-

vuje těžkosti, jež ho rozdělují a trhají místo toho, aby ho sjednocovaly. Neztrácejme naději a prosíme společně Boha, Otce všech, aby nám pomáhal, každému v první osobě, být muži a ženami schopnými bratrských vztahů a aby na sociální, politické a institucionální úrovni narůstalo pochopení a vzájemná úcta mezi národy a kulturami. Spolu s těmito přáními vyprošuji přímluvu Nejsvětější Panny Marie, Stella maris, a ze srdce všem posílám své apoštolské požehnání, zvláště migrantům a uprchlíkům i těm, kdo na tomto důležitém poli pracují.

(Z poselství papeže Benedikta XVI. k XCVII. Světovému dni migrantů a uprchlíků 16. ledna 2011.)